

Ikt. sz.: GAB/64-3/2016.

GAB-31/2016. sz. ülés
(GAB-81/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2016. december 12-én, hétfőn, 8 óra 58 perckor
az Országház főemelet 37. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója (B/10645. szám) (Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)</i>	5
<i>A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/.... szám) (Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Dr. Matolcsy György tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Dr. Matolcsy György válaszai</i>	21
<i>Határozathozatal</i>	30
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. a) A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója (B/10645. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)

b) A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/.... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Bánki Erik** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Czomba Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke

Manninger Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Mengyi Roland (Fidesz), a bizottság alelnöke

Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke

Bencsik János (Fidesz)

Dr. Galambos Dénes (Fidesz)

Hadházy Sándor (Fidesz)

Riz Gábor (Fidesz)

Hollik István (KDNP)

Dr. Szakács László (MSZP)

Volner János (Jobbik)

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Tiffán Zsolt (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin, a bizottság főtanácsadója

Dr. Bósi Ferenc, a bizottság munkatársa

Meghívott

Dr. Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 58 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szép jó napot kívánok mindenkinek! Köszöntöm dr. Matolcsy Györgyöt, a Magyar Nemzeti Bank elnökét és kollégáit a mai bizottsági ülésen. Képviselőtársaim megkapták írásban előre a mai ülés napirendjét. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban kérdés, észrevétel van-e. *(Nincs jelentkező.)*

Amennyiben nincs, akkor azt kérdezem, hogy ki az, aki ezzel a tartalommal a mai ülés napirendjét elfogadja. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény, tartózkodás nem volt. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangú döntéssel fogadta el a napirendet.

A jelenléti ívet nézve megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, így munkáját megkezdheti.

A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója (B/10645. szám) (Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)

A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/.... szám) (Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)

Elsőként az első napirendi pont keretében - annak a) és b) pontjaként - a Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentését és beszámolóját vitatjuk meg, és a beszámolóról hozunk egy határozati javaslatot végül. Az a javaslatom, hogy az a) és a b) pontok vitáját értelemszerűen egy menetben tárgyaljuk, aztán természetesen döntésként majd külön fogunk erről dönteni.

Van-e az ügyrendi javaslattal kapcsolatban bárkinek ellenvetése? *(Nincs jelentkező.)*

Amennyiben nincs, megkezdjük az a) és b) pont együttes vitáját. A forgatókönyv a szokásos: elnök úr kap lehetőséget az elején arra, hogy felvezetőben ismertesse, illetve kibővítsen a vitaanyagot, utána pedig képviselőtársaim kapnak lehetőséget arra, hogy kérdéseiket, észrevételeiket feltegyék, majd elnök urat arra kérem a végén, hogy az elhangzott kérdések valamennyiére képviselőtársaimnak választ szíveskedjen adni. Megadom a szót dr. Matolcsy György jegybankelnöknek. Öné a szó, elnök úr.

Dr. Matolcsy György tájékoztatója

DR. MATOLCSY GYÖRGY elnök (Magyar Nemzeti Bank): Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy beszámolhatok a Magyar Nemzeti Bank 2015. évi szakmai és jegybanki munkájáról. Hadd kezdjem azzal, hogy a világon minden országban az adott központi bank, a jegybank működését az adott jegybankra vonatkozó törvény tükrében érdemes értékelni, és így is teszik minden fejlett és fejlődő országban.

A Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó törvény három mandátumot ír elő és szab meg a magyar jegybank számára, az árstabilitást, az árstabilitás biztosítását, a pénzügyi stabilitást, a pénzügyi stabilitás biztosítását és a kormányzati gazdaságpolitika támogatását. Hadd kezdjem tehát azzal, hogy a Magyar Nemzeti Bank minden évben ebben a tükörben kell hogy megmérésre kerüljön és a 2015. év ebben a tükörben egy hatékony, eredményes és igen sikeres működést mutat.

Az árstabilitást teljesítettük, hiszen a középtávú inflációs célkövető rendszerben a 3 százalékos plusz-mínusz 1 százalékos tartalékkal, pufferral a 3 százalékos inflációs célkövetés rendszere jónak bizonyult, teljesítettük.

A pénzügyi stabilitást részben megőriztük, részben megteremtettük. Engedje meg a tisztelt bizottság, hogy erre majd később részletesen kitérjek, hiszen a 2015. év valójában a felügyeleti, pénzügyi felügyelési fordulat éve Magyarországon, amely fordulat megerősítette, sőt sok helyen helyreállította a pénzügyi stabilitást a magyar pénzügyi rendszerben.

A harmadik mandátum esetében, a gazdaságpolitika támogatásának mandátuma esetében is egy igen hatékony és eredményes évről tudunk beszámolni, hiszen a jegybanki programok - mindjárt látjuk kicsit részletesebben - hatékonyan és eredményesen támogatták a kormány működését, a gazdaságpolitika működését. 2015-re is érvényes, hogy helyreállt Magyarországon a gazdaságpolitika egyensúlya, tehát helyreállt a fiskális költségvetési és a monetáris jegybanki politika közös működése, egyensúlya. Azt gondolom, hogy ez az egyik legnagyobb sikere a 2015. évnek.

Engedjék meg, hogy néhány részletről beszámoljak! 2015-ben a Magyar Nemzeti Bank alapkamatszintje 1,35 százalékra csökkent. Ez akkor is a historikusan legalacsonyabb szint, azóta 0,9 százalék, az szintén a Magyar Nemzeti Bank 1924-es megalapítása óta historikusan legalacsonyabb szint.

2013 közepén indítottuk útjára a Növekedési Hitelprogramot, amely elérte, hogy a magyar pénzügyi rendszer, ezen belül a kis- és középvállalatokat finanszírozó pénzügyi rendszer kikerüljön az úgynevezett credit crunch, tehát a teljes hitelkiszáradás állapotából. A pénzügyi rendszernek mindig vannak veszélyei. A legnagyobb veszélye a hazai kis- és középvállalatok számára az, ha nem kapnak hitelt és mindennapi működésük is veszélybe kerül. Ez a veszélykockázat lépett fel 2013-ra. A Magyar Nemzeti Bank akkor új, azóta is folytatódó, most már kivezetési stádiumban lévő Növekedési Hitelprogramja elérte, hogy a hazai kis- és középvállalati szektor kikerüljön a hitelkiszáradás állapotából, 31 ezer mikro-, kis- és középvállalat részesült a Növekedési Hitelprogramból. Ez óriási szám. Azóta 36 500 a most, 2016 decemberében a Növekedési Hitelprogram keretei között pénzügyi forráshoz jutó mikro-, kis- és középvállalatok száma. Gondoljuk el, hogy a teljes 2007-2013 közötti európai uniós forráselosztásból nem részesült ennyi mikro-, kis- és középvállalat a forrásból, mint a Magyar Nemzeti Bank Növekedési Hitelprogramjából.

A hitelmennyiség is magas, 2100 milliárd forint volt 2015 végéig az a hitelmennyiség, amely elérkezett a hazai mikro-, kis- és középvállalati körhöz. Ez ma már 2500 milliárd felett van. Szintén azt kell megállapítanom, hogy a 2007-2013 közötti teljes európai uniós forrásból 16 százalék ment gazdaságfejlesztésre, több forrást tudtunk - célzottan ráadásul - a mikro-, kis- és középvállalatok számára a Növekedési Hitelprogramból eljuttatni, mint a 2007-2013 közötti uniós forrásból a teljes gazdaság fejlesztésére. Ez mutatja azt - rögtön szeretném ezt kivastagítani, aláhúzni -, hogy az a jegybanki politika sikeres, ami célzott. Magyarország esetében a mikro-, kis- és középvállalatok felé céloz, hiszen ott lehet a legtöbb új munkahelyet teremteni, és ott van szükség a duális felszámolása miatt a legnagyobb technológiai és beruházási fordulatra.

Fontos eredménynek tartom, hogy az alapkamat-csökkentés és a Növekedési Hitelprogram együtt 2015-ben is - ahogy már 2013-ban, '14-ben is - a magyar gazdasági növekedés mintegy felét adta.

Tisztelt Bizottság! Igen tisztelt Elnök Úr! Amikor arról beszélünk, hogy először 2010 és 2013 között sikerült egy költségvetési fordulatot végrehajtanunk, majd ennek révén egy gazdasági stabilizációt, majd 2013 márciusától a gazdaságpolitika fiskális

fordulata után egy monetáris politikai fordulatot végrehajtanunk, ezek mind együtt elérték, hogy növekedési fordulat jöjjön létre Magyarországon. 2015-re ez már izmos, érezhető, erős növekedési fordulat, és a jegybanki működés eredményességét mutatja, hogy ennek a 2013-14-15-ös vagy a '16-os GDP-növekedésnek mintegy a felét a jegybank két programja támogatta, biztosította.

Hadd húzzam még alá, tisztelt elnök úr, hogy a következő évek legfontosabb feladata megítélésem szerint az lesz, hogy fenntartsuk azt a felzárkózási pályát, gazdasági felzárkózási pályát, amelyet a kormányzat, a jegybank, az üzleti szektor és a családok együtt elértek, kialakítottak 2010 után. A 2015. év ennek egy kulcséve. Kulcséve abból a szempontból, hogy 2013-14-ben megtörtént a növekedési fordulat, de 2015-ben vált stabillá. Ezt a stabilitást biztosították a kormányzati programok és nyilván az uniós források mellett a jegybank két programja, az alapkamat-csökkentési program, illetőleg a Növekedési Hitelprogram.

Fontos és eredményes programnak bizonyult a jegybank önfinanszírozási programja. A jegybank elérte, hogy több száz milliárd forint a jegybanki számlákról az állampapírok felé áramoljon, a gazdaság vérkeringésébe kerüljön be több száz milliárd forint, és ez ma már inkább ezer milliárd forint feletti pénzmennyiséget ér el. Az önfinanszírozási program rendkívül pozitív hatással volt, rendkívül jelentős pozitív hatással volt az államadósság finanszírozására. Gondoljuk el, hogy amikor több pénz van a pénzpiacon, és nem a jegybank mérlegében van, hanem a pénzpiacon és a bankok kénytelenek a finanszírozás mellett, úgy értem, az üzleti szektor és a háztartások finanszírozása mellett állampapírok felé irányítani pénzüsségeket, ezzel elérjük, elértük azt, hogy az állampapírok kamatszintje, hozamszintje jelentősen mérséklődjön.

2013-14-15-ben összesen 300 milliárd forinttal csökkent az államadósság finanszírozása a jegybank önfinanszírozási programjának és az alacsonyabb alapkamatszint következtében. Hogy milyen hatékony ez a program, azt gondolom, azt a legjobban az mutatja, hogy miután 9 és fél év alatt árazódik át, cserélődik ki valamennyi, a teljes magyar államadósság, így tehát felmenő ágban van a megtakarítás. Ez azt jelenti, hogy 2013-14-15-ben, három év alatt 300 milliárd forint volt a megtakarítás, de 2015-16-17-ben már egyre magasabb, például 2016-ban már 300 milliárd forint egyetlen évben, 2017-ben pedig a 400 milliárd forintot meghaladja majd, és a következő években is 400 milliárdról 500 milliárd forintra nő az a megtakarítás, amit az államadósság finanszírozása terén a jegybank önfinanszírozási programja és az alacsonyabb alapkamatszint miatt a költségvetés jövárhat. Kevesebbet költ államadósság-finanszírozásra azért, mert a kormány és a jegybank összehangolt programja célzottan elérte, hogy a bankok ne a jegybanknál, hanem a pénzpiacon, azon keresztül pedig az állampapírok finanszírozásában kamatoztassák a pénzüket.

Tisztelt Bizottság! Engedjék még meg, hogy megemlítsem, hogy a 2015. évnek még egy jelentős fejleménye, hogy az államadósságon belül a devizaarány jelentősen csökkent. 2011-ben még 52 százalékos volt a devizaarány, 2015 végére már 35,3 százalék, jelentősen csökkent és ez mind a pénzbőségnek, a magasabb pénzmennyiségnek, a célzott kormányzati-jegybanki közös működésnek az eredménye. Ráadásul 2016 végére - úgy látjuk - 25 százalékra csökkenhet a teljes államadósságon belül a devizaadósság aránya. Nem kell a bizottság tagjainak - hiszen mindenki pontosan érti a közgazdasági összefüggéseket - különösebben bizonyítanom, hogy ez jelentősen csökkentette a magyar gazdaság pénzügyi sérülékenységét.

Tisztelt Bizottság! Jelentős eredménynek tartom azt is, hogy 2014-ben 3 ezer milliárd forintos lakossági devizahitel-állományt sikerült kivezetnünk, és ezt

folytattuk 2015-ben a gépjármű- és fogyasztási hitelek (*Egy résztvevő tüsszent.*) - egészség! -, devizahitelek kivezetésével. 300 milliárd forint volt a 2015-ös devizahitel-kivezetés a gépjármű- és fogyasztási hitelek esetében, összesen tehát 3300 milliárd forintos devizahitelállomány-kivezetést hajtott végre a kormány és a jegybank közösen 2014-ben és 2015-ben. Ha önök azt látják, márpedig látják, látjuk, mindenki örömmel nézi, hogy Magyarországon a pénzügyi sérülékenységet jelző mutatók milyen jelentősen csökkentek az elmúlt években, amögött ezek az intézkedések, ezek a programok vannak. Például az, hogy 9 milliárd eurót biztosított a Magyar Nemzeti Bank a devizatartalékból a devizahitel-állomány kivezetése érdekében, és tette ezt azért, mert természetesen a jegybank mandátuma, a pénzügyi stabilitás őrzése és helyreállítása és a pénzügyi stabilitás megőrzése szempontjából a legjelentősebb lépés volt a devizahitel-állomány kivezetése. Három és félmillió ügyfelet érintett a devizahitel-kivezetési program, amely - még egyszer - a kormányzat és a jegybank közös programja. Meg kell említenem, hogy a Bankszövetség mind a két esetben, tehát a lakossági ingatlanjelzálog-hitelek esetében, valamint a lakossági gépjármű- és fogyasztási hitelek esetében, mindkét esetben jelentős segítséget nyújtott a kormánynak és a jegybanknak.

Apróságnak tűnik, de fontos, hogy 2015-ben a Magyar Nemzeti Bank kezdeményezésére két óráról egy órára csökkent a pénzügyi átutalások időtartama. Megfeleződött. Azóta pedig a következő, a 2015 utáni programokban további csökkenés lesz. Ez a pénzforgalom és pénzsebesség növelését jelenti. Ha a pénz forgási sebessége nő, a gazdasági növekedés üteme erősödik. Apróságnak tűnik, de jelentős lépésnek tartom.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A 2015. év - azt gondolom - legjelentősebb eseménye az, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti tevékenysége teljes sebességre kapcsolt, és helyreállította a magyar pénzügyi rendszerben a normális, tisztességes, fair pénzügyi működés alapfeltételeit. Ezek azok a bizonyos brókerbotrányok, amelyek 15 év csalárd csalásait leplezték le 15 hónap alatt. Láttuk, tudjuk mindannyian, hogy nem mindenki örömét váltotta ki ez a jegybanki működés, hiszen 15 évig sokan tettek úgy, hogy ez a csalássorozat nem létezik. A Magyar Nemzeti Bank Windisch László alelnök úr vezetésével végrehajtotta azt a felügyeleti fordulatot, amelynek az eredményeképpen megtisztult a magyar pénzügyi rendszer. Nem csupán a brókervilág, hanem a teljes pénzügyi rendszer, amit egyik jelként, egyik tükörként az mutat talán a legjobban, hogy 2 és félmilliárd forint bírságot volt kénytelen kiszabni a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti alelnöksége 2015-ben a pénzügyi rendszer hibásan, csalárdan működő szereplői számára, felé.

A 2006 és 2014 közötti időszakban évente 100 milliós nagyságrendet ért el ez a bírság, 2015-ben egyedül 2 és félmilliárd forintot. Nyilván egy bírságtömegmennyiség nem jelzi pontosan a pénzügyi rendszer fordulatát, de egyik fontos jeleként kell értékelnem, hogy a 2015. évben a felügyeleti fordulat jelentősen megerősítette a magyar gazdaság és a magyar pénzügyi rendszer stabilitását. A 2015. év fordulata után ma már biztonságban érezhetjük magunkat, hogy nem lépnek fel olyan jelentős pénzügyi veszteségek, bukások, a 10-15-20 év alatt felhalmozódott bombák nem robbannak fel, és azt gondolom, ezt a 2015. év megoldotta.

Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy még megemlítsem azt is, hogy 2013-tól a Magyar Nemzeti Bank újból nyereségesen működik. A Magyar Nemzeti Banknak nincs eredménycélja, ahogy nincs mérlegcélja sem, ahogy nincs semmilyen más célja. Az inflációs célkövető rendszerben meghirdetett középtávú inflációs cél horgonya érvényesül minden jegybanki döntésnél. (*Dr. Mengyi Roland megérkezik a bizottsági ülésre.*)

Nincs ugyan nyereség-, eredmény- és mérlegcélunk, de azt gondolom, jó irányt jelez, hogy a Magyar Nemzeti Bank a 2012. évi 40 milliárd forintos veszteség után, valamint a 2013-ra a korábbi vezetés által előirányzott 203 milliárd forintos veszteség helyett nyereséges 2013-ban, tehát nem 203 milliárd forint veszteség lett, hanem több tízmilliárd forint nyereség lett, ami - azt gondolom - nem mindegy. Mindannyian tudjuk, ez tette lehetővé, hogy 2013 júniusában Magyarországot az Európai Unió kivegye a túlzottdeficit-eljárás alól. Tehát nincs nyereség-, eredménycélja (*Volner János megérkezik a bizottsági ülésre.*) - üdvözlöm képviselő urat - a jegybanknak, de jó jelnek tekintem, jó iránynak, hogy mind 2013-ban, mind 2014-ben, mind '15-ben, ahogy '16-ban is a Magyar Nemzeti Bank nyereséges volt, és nyereséges.

Mint ezt a bizottság tagjai tudják, a 2015-ös év eredménye, pozitív eredménye után a jegybank 50 milliárd forintos osztalékot fizetett be a költségvetés számára, és még emellett is 100 milliárd forintot meghaladó eredménytartalékkal rendelkezik, ami a belső pénzügyi stabilitást, tehát a mérlegstabilitást olyan szinten tartja, amely megengedi, hogy a Magyar Nemzeti Bank ne terhelje a költségvetést a következő években sem a veszteség esetleges kiegyenlítési kötelezettségével.

Végezetül, tisztelt elnök úr, azt szeretném jelezni, hogy a legnagyobb eredménynek azt tartom a 2013 utáni új monetáris politikai szakaszban, de 2015-ben célzottan, hogy a magyar pénzügyi rendszer közeledett az egészségesen, mondhatnám, normálisan hatékonyan, egészségesen hatékonyan, eredményesen működő országok pénzügyi rendszere felé. Közeledtünk. Nagyon jelentős a közeledés a pénzügyi stabilitás terén, nagyon jelentős a közeledés a közeledésben, tehát hogy felzárkózási pályára került a magyar gazdaság. Még egyszer szeretném jelezni, hogy a kormány és a jegybank közösen, ahogy az üzleti szektor és a bankrendszer is támogatta ezt a törekvést, bizonyítottuk, hogy a magyar gazdaság képes a gazdasági felzárkózásra, és a növekedés felével tudta támogatni ezt a jegybank. A legnagyobb eredménynek tehát azt tartom, igen tisztelt bizottság, hogy a teljes magyar pénzügyi rendszer érettebbé vált, tisztábbá vált, a fair banki működés felé lépett, a pénzügyi stabilitás kifejezetten megerősödött, a pénzügyi rendszer növekedést támogató finanszírozási folyamatai szintén megerősödtek, s mindezek 2015-ben erősödtek meg.

2016-17-18, a következő három-négy-öt év, azt gondolom, ezeknek a folyamatoknak a folytatódását jelzi majd. Ezért dönthetett úgy a Magyar Nemzeti Bank, hogy már kivezetheti a Növekedési Hitelprogramot, mert a következő két-három-négy évben - de a következő két évet látjuk talán viszonylag élesebben - a magyar pénzügyi rendszer képes lesz évi 5-10 százalékos finanszírozási növekedéssel, bővüléssel támogatni a mikro-, kis- és középvállalati szektort. Most már a saját lábára állt a magyar pénzügyi rendszer. Már ebben az évben is elérjük, de ez most a 2015-ös év krónikája, nem a '16. évé, de ebben az évben is már elérjük, hogy mintegy 7 százalékkal nő a mikro-, kis- és középvállalatok hitelállománya. Ez egy fenntartható, folyamatosan bővülő hitelezési pályát jelent, amelyhez a 2010 után végrehajtott gazdaságpolitika, valamint a 2013 márciusa után végrehajtott monetáris politikai fordulat eredményei járultak hozzá. Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! Köszönöm a lehetőséget. Tisztelettel várom a kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönjük szépen elnök úr felvezetőjét. A bizottság tagjainak adom meg a szót. Elsőként Tóth Csaba alelnök úr jelentkezett szólásra.

Kérdések, hozzászólások

TÓTH CSABA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Ismét egy sikertörténetet hallgathattunk végig, mint ahogy ezt már öntől megszoktuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank működése mennyiben sikeres,

sikeres az árstabilitás, a pénzügyi stabilitás megőrzésében és a magyar gazdaság, a kormányzati gazdaságpolitika támogatásában, hisz megtudtuk, hogy tulajdonképpen a növekedés, a GDP-növekedés fele annak köszönhető, hogy a jegybanki programok ilyen hatékonyan tudták támogatni a kormányzati politikát.

Sikeres valóban, amit elmondott, hiszen csak egy szeletét emelném most ki ennek a történetnek és egy szeletével kívánnék én foglalkozni, hogy 3 és félmillió ügyfelet segítettek azzal, hogy a devizaadósságtól megszabadították - mondja ön -, erre 9 milliárd eurót költött a jegybank a tartalékából, amit a forintosításra használtak fel. A beszámolóban azt látjuk, hogy 2015 végén az MNB devizatartaléka 30,3 milliárd euró volt. Azóta, az elmúlt pár hónapban - augusztusi számokat láttam utoljára - ez tovább csökkent, most 24 milliárd euró környékén van. Ez azt jelenti, hogy jelentősen tud csökkenni az MNB devizatartaléka.

Ugyanakkor felmerül egy kérdés, mert tavasszal már nemcsak hazai, hanem külföldi elemzők is foglalkoztak a témával, és jelezték, hogy a forint erősödése valahogy mindig a 310-es szinten megakad, és mintha az MNB szándékosan gyengítené a forintot, és ezzel segíti elő azt, hogy a korábban alacsony bekerülési árfolyamon bekerült devizát magas árfolyamon tudja értékesíteni.

Így jogos a kérdés, hogy mennyiben volt ez segítség a devizaadósoknak akkor, amikor ezt forintosították, hisz 309 forinton váltották át akkor az eurót, és ezek a bekerülési árfolyamok, ha nézzük a grafikont, 269, 270, 271, 281, 288 forinton történtek. Tudom, el fogja mondani majd a válaszában, hogy az Európai Unió nem engedi meg, hogy segítsenek a devizahiteleseknek, de ha alacsonyabb árfolyamon történt volna az átváltás, akkor nem került volna ez nekik ennyibe. Azt is tudjuk persze és értjük, hogy akkor viszont az MNB rekordnyeresége nem érte volna el azt a szintet, amit ön említett. Hozzátette, hogy 2010-ben még 41 milliárd forint vesztesége volt a Magyar Nemzeti Banknak és miután átvették, ettől kezdve szárnyal. Azt azért hozzátehettem volna, hogy 2009-ben viszont 65,5 milliárd nyeresége volt a Magyar Nemzeti Banknak, tehát volt honnan indulni.

Összefoglalva, összességében azt szeretném kérdezni, mi a véleménye erről, hogy lehetett-e volna esetleg a devizahiteleseknek segíteni azzal, hogy a forintot nem tartják mesterségesen 310 eurós szint fölött, hanem ha ezt lejjebb vitték volna, akkor sokkal kedvezőbb árfolyamon lehetett volna a devizahitelesek forintosítását megoldani. Erre szeretnék választ kapni öntől.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Galambos Dénes képviselő úr következik.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Matolcsy György Elnök Úr! A magam nevében és azt gondolom, valamennyiünk nevében köszönet illeti a Magyar Nemzeti Bank 2015. évi tevékenységét, amelyet elnök úr részletesen kifejtett és imponáló számokkal alátámasztott. A beszámolójában elnök úr azokat a részeket is érintette, amelyeket a kérdésem érinteni fog, viszont a jövőre nézve szeretném azokat az irányokat megtudakolni, amelyek a továbbiakban döntően a kis- és középvállalati szektor finanszírozásában nyilvánulhatnak meg. Az a kérdés, amit én magamban megfogalmaztam, úgy szólna, hogy az elsődleges mandátuma, tehát az árstabilitás elérése és fenntartása mellett miként segíti a Magyar Nemzeti Bank a kormány gazdaságpolitikáját, és ezt kiegészíteném azzal, hogy miként fogja segíteni a jövőben.

A számokat, amelyekre mondtam, hogy imponáló számok a Növekedési Hitelprogram keretében, elnök úr bemutatta, és gondolom, ezek vitán felül állnak. Az a térség, ahol én képviselő vagyok és érezte annak hatását, amely ebben a vállalati

szektorban, a kkv-szektorban jelentős segítséget adott ahhoz, hogy fejlesztéseket lehessen indukálni.

A jövőre nézve - a közelmúltban közzétett növekedési jelentésből kiolvashatóan - a fiatal vállalkozások új típusú finanszírozásában milyen lehetőséget lát elnök úr, illetve az alapkérdésekben foglaltakat illetően a gazdaságpolitikát miben segíti a továbbiakban a Magyar Nemzeti Bank? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Volner János képviselő úr következik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Először is szeretném elmondani a pozitívumokat, amelyeket a Nemzeti Banknál tapasztaltunk, hiszen korántsem olyan egyoldalú a kép, mint ahogy akár a kormány sikerpropagandájából, akár a szocialista képviselők támadásaiból kitűnik. Nagyon fontosnak tartom, hogy az árstabilitás elérése elsődleges cél és természetes a Nemzeti Banknál, ezt minden európai országban hasonlóan szabályozzák a nemzeti bankokról szóló törvények. Azonban fontos volt az ön gyakorlatában az, hogy emellett a gazdasági növekedést is igyekezett a kormányzat törekvéseivel összhangban elősegíteni. Ezt azért tartjuk fontosnak, mert a Jobbiknak megfogalmazott célkitűzése az, hogy akkor lehet teljes értékű gazdaságpolitikai eszköztárról beszélni egy országban, ha a monetáris politika és a fiskális politika kéz a kézben jár, és kölcsönösen segítik egymás tevékenységét, célkitűzéseit. Ebben az esetben tehát az a gyakorlat, amit az ön irányítása alatt a Magyar Nemzeti Bank követett, megfelelt ezeknek az elveknek, szemben egyébként a szocialista kormányok által követett, illetve a jegybanki vezetés által követett gyakorlattal.

Azt is szeretném elmondani pozitívumként, hogy az alapkamat történelmi rekordokat dönt lefelé, ez pedig olyan állapotba hozta Magyarországot, hogy lényegesen javulhatott az ország gazdasági helyzete. Emlékeztetném elsősorban szocialista képviselőtársaimat arra, hogy amikor a szocialisták kormányoztak, akkor több száz milliárd forintos többletet fizetett Magyarország azért, mert az alapkamat szintjét mesterségesen magasán tartották az akkori jegybanki vezetés részéről. Ez a veszteség természetesen az adófizetők pénzéből lett kipótolva, hiszen minden évben előírta azt a költségvetési törvény, hogy a jegybank veszteségeit a költségvetésnek meg kell térítenie, és ez nem volt máshonnan lehetséges, mint az adót fizető emberek pénzéből. Ezt a pénzt lehetett volna másra fordítani, de ezen a rendszeren keresztül kétségtelen, hogy a szocialista kormányok idején egy jelentős pénzszivattyú működött Magyarországon, és óriási veszteségeink keletkeztek.

Amivel viszont nem értünk egyet, ez nem feltétlenül az ön döntése, elnök úr, de kikérem a véleményét úgy is mint a jegybank elnökének, és úgy is mint volt nemzetgazdasági miniszternek. Akkor, amikor a politika fókuszában egyre inkább a béremelés kérdése áll Magyarországon, és mindenki tudja azt, hogy a magyar munkabérek túlnyomottak, hogy 600 ezer ember elhagyja az országot, nem azért, mert nem keres annyit, mint mondjuk egy német munkás, hanem azért, mert nem tud kijönni a pénzéből, nem tudja a rezsiköltségeit sem kifizetni, ebben az esetben azt gondolom, a béremelésre kellene fordítani - ha valóban prioritásként kezeli ezt a célkitűzést a kormány - azokat a költségvetési lehetőségeket, amelyeket most elengedni látszik a kormány. Mire is gondolok? Elnök úr, a bankadó összege a költségvetési törvény szerint 144 milliárd forintról 67 milliárd forintra csökken. Ebben még lehet nyilván huzakodás, illetve lehet más döntés, de kétségtelen, hogy óriási arányú bankadócsökkentésre kerül sor. Tudom, hogy ez elő volt irányozva korábban is, elnök úr, de azt is látom, hogy míg korábban, 2008-at követően a

deleveragingról beszélhettünk, azaz a mérlegfőösszegek leépítéséről és a banki hitelezés visszaszorításáról, illetve arról, hogy szándékosan leépítik a magyarországi hitelezési tevékenységeiket a kereskedelmi bankok, most már más a helyzet. Egyrészt az ön által megcélzott magyar tulajdoni részarány meghaladta az 50 százalékot, egyre nagyobb a magyar tulajdoni részarány, a bankok pedig egyre aktívabb hitelezési politikát folytatnak, megjegyzem, nemcsak Magyarországon, hanem külföldön is. Egy ilyen környezetben nem értem, hogy miért nem a dolgozó magyar emberek adó- és járulékcsökkentésére fordítja a költségvetés ezt az összeget, miért a kereskedelmi bankoknak kell segíteni.

Ráadásul, elnök úr, ha megnézzük az adócsökkentés szerkezetét, akkor is azt láthatjuk, hogy az ön politikájához, illetve a kormány politikájához képest természetesen koherensek ezek az elképzelések, mert megint a leggazdagabbakat szeretnék segíteni. Hogyan is valósul meg ugyanis az adócsökkentés? Volt egy sávós rendszer a bankoknál, és most a legnagyobb mérlegfőösszegű kereskedelmi bankok bankadója fog csökkenni. Megint a leggazdagabbakat segítik ugyanúgy, ahogy az egykulcsos adórendszerrel segítették a leggazdagabbakat, vagy ahogy most láthatjuk a költségvetés változásainál a társasági adócsökkentéssel, ami immár egységesen egykulcsos, 9 százalékos lesz, ott is a legnagyobb és leggazdagabb vállalatokat segítette az Orbán-kormány.

Tehát ez egy olyan lehetőség, elnök úr, hogy ezzel bizony lehetne élénkíteni a magyar gazdaságot, itthon lehetne tartani a munkaerőt, ha ezt a több tízmilliárd forintot arra fordítanák, hogy a dolgozó magyar emberekhez érjen el adó- és járulékcsökkentés formájában, ne pedig az egyébként felívelő nyereségeséget mutató bankszektorhoz csoportosítsák át ezt az összeget. Elnök úr, én kikérem önnek a véleményét erről, ugyanis meggyőződésem szerint sokkal előrébb lehetne Magyarország, ha nem a leggazdagabb, legnagyobb árbevételű kereskedelmi bankokat segítenénk, hanem a dolgozó magyar embereket.

Azt is szeretném elmondani, elnök úr, hogy amikor a hitelintézeti járadékot is eltörlik, ismét csak egy olyan lépésre kerül sor, ami a pénzügyi szféra részére nyilvánvalóan kedvező, én azonban aligha hiszem, hogy ez a magyar gazdaságban számottevő eredményként megjelenik. Valljuk meg őszintén, a Növekedési Hitelprogramnak is azért lett vége, mert nem váltotta be igazán a hozzá fűzött reményeket, jelentős kamattámogatást kapott Magyarország részéről, illetve a Magyar Nemzeti Bankon keresztül az a nagyvállalati szektor, amely alapvetően fel tudta venni ezeket a hiteleket. Én tudom, miért néz, elnök úr, mert kis- és középvállalkozóknak voltak ezek a hitelek kiírva, azonban én azt is látom, hogy holdingszerű struktúrákba szervezte jó néhány cég a működését azért, hogy a középvállalatiság feltételeinek megfeleljen, és ezen keresztül vették fel ezeket a pénzeket. Nem egyszer egyébként olyan nagy nemzetközi cégek is, mint például jó néhány olyan multi, amely fel tudta aprózni úgy a tevékenységét, hogy 250 fő alatti vállalkozásokká minősüljön, és ilyen módon beleférhetett a keretekbe.

Én azt látom, elnök úr, hogy ez nem a magyar gazdaságon segített alapvetően, hanem azokon az egyébként is hitelképes cégeken, amelyek korábban is forráshoz jutottak és nem okozott nekik problémát.

Jól mutatja egyébként a Növekedési Hitelprogram első két pillérében kiosztott 701 milliárd forint sorsa is, ott 18 milliárd forint jutott a mikrovállalkozásoknak, a legkisebbeknek, akik 10 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztattak, 18 milliárd forint jutott 701 milliárd forintból új hitelként, és alapvetően hitelkiváltásra ment el ez az összeg, magyarul: az egyébként is hitelképes vállalkozások még olcsóbb hitelhez tudtak jutni, és nem a gazdaságot élénkítették olyan módon, mint ahogy lehetett volna. Azt gondolom, hogy ez egy félresiklott kezdeményezés volt egészében véve.

A legutolsó pedig, amivel szeretnék foglalkozni, elnök úr, a jegybanki eredmény elszámolása. A magyar állam tulajdonosi érdekeit jelenleg Varga Mihály pénzügyminiszter úr, nemzetgazdasági miniszter úr jeleníti meg. Elvileg neki lehetősége lenne arra, hogy ezeket a tulajdonosi igényeket, érdekeket érvényesítse a jegybankkal szemben. Azonban a kormánytöbbség, a Fidesz-KDNP pártkoalíciója egy olyan jegybanktörvényt fogadott el, amellyel gyakorlatilag Európában egyedülállóak vagyunk, hiszen a jegybank kvázi zsebpénzként gazdálkodhat a nála felgyülemlett nyereséggel. Én tudom, elnök úr, hogy 50 milliárd forintot ebből befizettek a költségvetésbe, de ez csak egy töredéke a jegybanknál képződő nyereségnek. Én kérdezem, elnök úr, hogy egy szorosabb eredményelszámolást, egy sokkal feszebb modellt el tudna-e képzelni, támogatni tudna-e, vagy pedig önnek ez a jelenlegi helyzet a kedvezőbb. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Hollik István képviselő úr következik, Fidesz.

HOLLIK ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen a beszámolót, elnök úr. Azt gondolom, a beszámolót hallgatva a Magyar Nemzeti Bank eredménye világosan megfogalmazható. Egyrészt a Magyar Nemzeti Bank végre újra a magyar nemzet érdekeit képviseli. Azt gondolom, segített a jegybank működése abban, hogy a gazdaság, illetve a pénzügyi rendszer ismét saját lábára tudjon állni.

Ha megengedi, elnök úr, bár a 2015. évről hallottunk egy beszámolót, de én a jövőre vonatkozó kérdéseket tennék fel, ugyanis azt látjuk, hogy a külső környezetben vannak olyan kockázatok, amelyekre egyrészt érdemes számítani, másrészt valószínűleg a jegybanknak is erre fel kell készülni. Egyrészt azt láthatjuk, ön is említette, hogy az kell legyen a cél Magyarország számára, hogy az a felzárkózás, amely elindult, állandósulni tudjon. Ezt az állandósuló felzárkózást tudja veszélyeztetni a külső környezet negatív változása. Mire is gondolok? Azt láthatjuk, hogy Európa gazdasága továbbra sem talált magára, tehát nekünk tulajdonképpen Magyarország szekerét úgy kell előremozdítani, hogy közben Európa meg hátrafelé megy, tehát rükvercbe kapcsolt. Egyre több hír szól az olasz bankrendszer instabilitásáról. Azt sem tudjuk még pontosan, hogy a brexitnek milyen hatásai lesznek az európai gazdaságra, illetve a pénzügyi rendszerre.

Az lenne a kérdésem, elnök úr, hogy a Magyar Nemzeti Bank milyen kockázatokat lát a jövőre nézve, és ezekre a kockázatokra hogyan készül, hogyan kíván reagálni a Magyar Nemzeti Bank. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szakács László jelentkezett szólásra. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Hollik képviselőtársam mindig segít nekem, hogy gyorsan reagáljak. Nyugat-Európára, az Európai Unióra mint kríziszónára tekintet, én úgy gondolom, ez még unortodoxiában is egy meglepő dolog, az egészen biztos, Európa hátramenetben van, mondta ön, de nem is ez most a fontos.

Elnök úr azt mondta, hozzájárultak ahhoz, legfőképpen a Magyar Nemzeti Bank, hogy Magyarország növekedése olyan gyönyörű pályára álljon. Unortodoxiában ez nagyjában-egészében azt jelenti, hogy ez a hatalmas növekedés, tavaly ez a növekedés 2,8 százalék volt, idén 2 százalék lesz nagy valószínűség szerint, ezt mondják az adatok, 2-2,5 százalék, eléggé nagy szórás van a szakemberek

előrejelzéseiben. Viszont Szlovákia 3,8 százalék, Románia 4,6 százalék, Csehország 3,5 százalék. Úgy gondolom, hogy ott akkor vagy nem unortodox politikát követnek, vagy egy másik jegybank segíti az ő munkájukat, ami jóval hatékonyabb, mert nálunk a legutolsó negyedévben 9 százalékkal, egész éves tekintetben 14,7 százalékkal csökkentek a beruházások, addig a körülöttünk lévő összes országban pedig nőttek a beruházások. A bérek tekintetében, amit meghivatkozott Volner János képviselőtársam is, a visegrádi országok között, illetve a közép-kelet-európai országok között hét országból a negyedik helyen vagyunk.

Tisztelt Elnök Úr! Amit ön elmondott a gazdaságpolitika tekintetében és ön ötösrre értékelte, hogyha a közép-kelet-európai hét ország közül a negyedik vagyunk, akkor arra azt lehet mondani, hogy az nem dicséretes, hanem közepes. Valójában ez azt jelenti, hogy nagyjában-egészében egy közepes színvonalon, az elvárható és a környező országokban látott növekedéshez képest nagyjából a felére képes gazdasági növekedést tudnak önök előidézni, de legalábbis ezt nem olcsón teszik, hiszen ez nem kevés pénzébe kerül egyébként azoknak, akik mondjuk devizahitelesek voltak, akiknek leváltották a devizahitelét, amiből önöknél egy hatalmas eredménytartalék keletkezett, amit nem a költségvetésbe fizettek be, hanem tényleg hitbizományként sikerül azzal gazdálkodni. Ez lenne az első, amire szerettem volna reagálni, ez a gazdaságpolitika támogatása.

Úgy gondolom, mintegy hat év kellett ahhoz Európának és a világnak, hogy az unortodox gazdaságpolitikát valamilyen szinten elfogadja, befogadja, megértse. Az eredményeit nem látja, mi sem látjuk, hiszen 2,8 százalékról lefelé jövünk az elmúlt időszakban, az elmúlt év tekintetében, a felminősítések folyamatosan elmaradtak. Most egy szinten vagyunk, a 2010-es szint alatt, kikerültünk a bővli kategóriából. Úgy gondolom, hogy ha ez hat év alatt sikerült, akkor valójában erről nem dicshimnuszokat kellene zengeni, itt pironkodni kellene, ide idézhetem az ön mondatát, hogy ez egy tündérmese lesz - rémálom lett.

Elnök úr, a beruházások csökkenéséről beszéltem.

Pénzügyi stabilitás és felügyelet. Erről hallhattunk talán a legkevesebbet egyébként a beszámolóban. Ezt a magam részéről természetesen megértem nyilvánvalóan, hiszen a pénzügyi szektor és annak a stabilitása az elmúlt évben egy jelentős csorbát elszenvedett, 2015 januárjában, februárjában és márciusában három nagy pénzügyi szolgáltató dőlt össze, a DRB Bank, a Buda-Cash, illetve a Quaestor. Ez a három cég volt 2015 januárjában, februárjában, márciusában, amelyek összedőltek.

Ön azt mondta, hogy ezeket önök leleplezték 15 hónap alatt. Ülnek itt a teremben Quaestor-károsultak a fideszes képviselőtársaim mögött, az ő 15 hónapjukat sem kívánom egyébként senkinek sem, az ő megtakarításuk elúszott, a Buda-Cash károsultjaié elúszott. Engem nagyon sokan keresnek meg a DRB Bank károsultjaitól is, illetve a DRB-bankcsoport károsultjai is, akiknek elúszott a megtakarításuk. Elnök úr, szerintem itt egy szereptévesztésben vannak. Leleplezni önöknek ezt nem sikerült. Ez önökre ráomlott. Valójában megpróbálnak alóla kimászni, nem feltétlenül nagy sikerrel, de legalább hagyva azt, hogy egy urizáló fideszes elit mazsolázgasson abból a vagyomból, ami itt van, hiszen látjuk, hogy hova kerülnek ezeknek a cégeknek a szállodái, budapesti központi fekvésű, értékesíthető telkei, amelyek néha százmilliárdos nagyságrendben vannak. Ez nem az önök sara, de önökre ez ráomlott. Önöknek nem az volna a feladatuk, hogy ezeket leleplezzék. Önöknek meg kellene előzni. Önök nem egy térfigyelő kamera. A Magyar Nemzeti Bank nem egy térfigyelő kamera, amely rögzíti a bűncselekményt. Aki leleplezi és urambocsá meg is bünteti őket, arra ott van a rendőrség és az ügyészség. Önöknek a folyamatos ellenőrzéssel, az ellenőrzési metodikának a fejlesztésével, az ellenőrzési metodikák jobbá tételével, a személyi feltételek növelésével, képzésekkel azt kellett

volna elérni, hogy ezek ne történhessenek meg. Ezeket önöknek meg kell előzni. Az összes többire ott van a rendőrség, az ügyészség és a bíróság. Ha ők a munkájukat segítik, akkor az egy törvényi kötelezettség, mindenki segíti az eljáró hatóság munkáját akkor, amikor az nyomozást folytat. Ez már csak természetes, ezért nem jár dicséret, úgy gondolom, ezt mindenkinek így kellene tenni.

A felügyeleti tevékenység 2013-ban került be a Magyar Nemzeti Bankba, és valójában a 2015. év egyetlenegy dolgot mutatott meg: a Magyar Nemzeti Bank erre nem volt felkészülve. Nem tudja ellátni azt a feladatot, hiszen akkor nem dőlhettek volna össze ezek a hatalmas vállalkozások, százmilliárdos kárt hagyva maguk után, több tízezer károsultat hagyva maguk után.

Egy dologra emlékeztetnék csak. Mondta, hogy sokáig elnézték ezeknek a bróker csalóknak a tevékenységét. A Buda-Cashnál 2010. október 17-én aláírásra kerül akkor még a PSZÁF elnöke által, már az önök által kinevezett PSZÁF-elnök által egy jelentés a Buda-Cashról. Abban 16 pontban állapítják meg nagyjában-egészében ugyanazokat a dolgokat, amelyekre most az eljárásban a vád alapoz.

A vádat arra alapítják, hogy az informatikai rendszer nem volt áttekinthető, nem működött prudensen a cég, a tőke megfelelési mutatói nem voltak megfelelők. Kapott is erre egyébként egy érdekes jelzést a Buda-cash, egy ilyen finom jelzést, hogy azokat tessék minden egyes időszakban megfelelő helyen tartani, és nem utolsósorban az látszott, hogy a naplózási rendszer nem megfelelő a Buda-Cash informatikai hálózatában, lefordítom, az nyúlt bele az informatikai hálózatba, aki akart, és az is, aki nem. Ez 2010. október 17-én történt, és a PSZÁF előírta azt, hogy például a Buda-Casht félévente monitorozzák, ellenőrizték. Történt ilyen? Megtörténtek ezek az ellenőrzések? Milyen eredményre vezettek ezek az ellenőrzések? Milyen intézkedési tervet készített a Buda-Cash? Hiszen akkor a PSZÁF még tudta, hogy ezeket meg kell előzni. Önökre egész egyszerűen ráomlott ez az egész, mert felkészületlen volt arra a Magyar Nemzeti Bank, hogy bármit ebben az esetben megakadályozzon. A feladatuk önöknek ez lett volna. A Quaestor-ügynél ezt ugyanúgy el lehet mondani.

Emlékszünk rá, itt ültünk többen is, talán nagyjában-egészében ugyanez a grémium hallgatta meg 2015. március 9-én és március 10-én Windisch László alelnök urat. Meghallgattuk, majd március 9-én este, éjjel fél 10-11 körül összeomlott a Quaestor. Másnap reggel hallgattuk Windisch alelnök urat, hogy ő már tudja, hogy itt nagyjában-egészében mi történt, kint is vannak a Quaestornál, kint is voltak már a tegnapi napon is a Quaestornál, ott vannak a felügyelet emberei. Mindeközben ha március 9-én önök ott vannak, ha igaz az a lista, ami napvilágot látott, amin több mint 300 ember az utolsó 6 és félmilliárd forintját kivette a Magyar Nemzeti Banknak, hozzáteszem, köztük a Kereskedőház is, a Külügyminisztérium intézménye, szerény 3,8 milliárd forintot, az utolsó pillanatban akkor az önök orra előtt vitték el azok az emberek a fedezetét annak, ami most a károsultakat illetné. Ez nem a felkészültséget jelenti, ez a kapkodást jelenti, ha kint voltak, ha igazat mondott Windisch László ebben a tekintetben. Valószínűleg igazat mondott. Miért mondott volna mást? Abban a pillanatban, ahogyan azt le lehetett olvasni az arcáról, ő is eléggé komolyan meg volt lepve ezen az ügyön, és ez is azt mutatja, hogy önök nem látták előre, hogy mi fog történni, pedig önöknek az a feladatuk, hogy előre lássák a dolgokat, és nem az, hogy utólag kinyomozzák. Nem nyomoztak önök ki semmit 15 hónap alatt. Az ügyészség nyomozott meg a rendőrség nyomozott. Ott is természetesen vannak kérdéseink, azokat majd Polt Péternek is feltesszük, és már fel is tettük a meghallgatás kapcsán. Önöknek adatszolgáltatási kötelezettségük van ezekben a büntetőeljárásokban, hiszen ott az állam kizárólagos hatalma van, önöknek meg kellett volna előzni ezeket az eseményeket.

Úgy gondolom, ez lett volna az önök feladata, ezt önök elmulasztották azért, mert mással foglalkoztak. Azzal foglalkoztak, hogy a Magyar Nemzeti Bank nyereségét, amit valójában egyébként annak köszönhetnek, hogy eléggé furcsán váltották le a devizaárfolyamokat, hallhattuk már Tóth alelnök úr kérdéséből, a törvény által garantált sokkal magasabb árfolyamon váltották le a svájcifrank- és az euróalapú hiteleknek a forintosításakor a magyar emberek hitelét. Ebből egy jelentős többlet keletkezett önöknél.

Az egy kormányzati kérdés, hogy itt annyi szabadságharc van Brüsszellel, ugye mindig Brüsszelre hivatkoztak a devizahitelek forintosítása kapcsán, hogy miért kellett 390, illetve 250 forinttal leváltani az eurót, illetve a svájci frankot, mindig azt mondták, hogy mert Brüsszel nem engedné, hogy ez alacsonyabb áron legyen. Itt annyi szabadságharc van Brüsszel ellen, az önök fejében már semmi más nem létezik, csak a Brüsszel elleni harc és harc. Úgy gondolom, hogy ennek a pár millió devizahitelesnek az ügyében ez csak megért volna egy ajtócsapkodást az Európai Unióban. Csak megért volna ez. Nem az energiaszektoron vitatkozni, nem az európai uniós pályázatokon vitatkozni, hanem tartsák be a szabályokat. Lehet, hogy ez megért volna egy ajtócsapkodást az Európai Unióban. Lehet, hogy ez megért volna egy nagy vitát az Európai Unióval, hogy mi a magyar embereknek akarunk segíteni, nem pedig azt akarjuk, hogy jelentkezzen egy uszke 150-200 milliárd forintos eredménytartalék a Magyar Nemzeti Bankban, amit hitbizományként kezel. Önök ezzel voltak elfoglalva és azzal, hogy ezeket kitegyék olyan alapítványokba, amelyek létrejöttét talán csak a Magyar Nemzeti Bank szerette volna, hogy létrejöjjenek, azokat a célokat, amelyeket ezek az alapítványok megfogalmaztak, jó helyen voltak az addigi, a korábbi gazdáiknál. Eléggé furcsa módon születnek ott döntések az alapítványoknál, de nyilvánvalóan majd a bizonyítási eljárásban mindenkinek lesz rá módja, hogy a saját álláspontját előadja.

266 milliárd forintról beszélünk. Nekem csak egy kérdésem van. Állampapírokat vásároltak ezek az alapítványok. Önök azt állítják, hogy a másodlagos piacon, és így nem ütközik bele az Európai Unió szabályaiba, tudniillik nem illik a Magyar Nemzeti Banknak közvetlenül finanszírozni a magyar költségvetést, azt be lehetett volna fizetni a magyar költségvetésbe. Azt is furcsállom, hogy ezt Varga Mihály miért vette így tudomásul mint nemzetgazdasági miniszter. Megkérdeztem tőle a meghallgatásán, ő azt mondta, hogy a nemzetgazdasági miniszter a Magyar Nemzeti Bank Igazgatótanácsának maximum a jókívánságait fejezheti ki. Én sem gondoltam, hogy ennyire rossz a helyzet, ezt be kell valljam. Én is azt gondoltam, hogy Varga Mihály lehet egy jelentős fékje annak a felelőtlen költsékezésnek, ami a Magyar Nemzeti Bankban folyik, de ha nem, hát nem. Viszont egy dologra legyen kedves nekem válaszolni, elnök úr. Ha akár a másodlagos piacon, de vásároltak ezek az alapítványok állampapírokat, mennyi kamatot fizet a magyar állam ezekért az állampapírokért az önök alapítványainak? Mennyibe kerül az adófizetőknek az, hogy az ön alapítványaiba kitette ezeket a pénzeket? Mennyit nyernek ezen? Fizet-e kamatot a magyar állam a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak, ahol - mindannyian tudjuk - aztán van sógor, koma, jó barát és mindenki.

Újra elhoztam magammal az etikai kódexet. Többször megkérdeztem öntől sajtótájékoztató keretében, de a parlamentben sem tudott válaszolni, csak ezek az egypercesek vannak, a blöff, blöff, blöff, ezt már hallottuk. Magára nézve kötelezőnek ismeri-e el az ön által aláírt etikai kódexet, a Magyar Nemzeti Bank etikai kódexét? Ezt a kérdést annak kapcsán tettem fel, hogy sajtóhírek alapján a Bankszövetség elnökének, az UniCredit Bank elnök-vezérigazgatójának a lakásában lakik. Nem tudom, hogy ez igaz, vagy nem, ön nem cáfolta. Nem mondta, hogy nem lakom ott. Kikerülte folyamatosan ezeket a kérdéseket. Úgy gondoljuk, hogy az ellenőrző nem

lakhat az ellenőrzött ingatlanában, sem szívességi, sem piaci alapon nem lakhat ott. Úgy gondolom, hogy erre most már ennyi hét és hónap elteltével nyugodtan várhatunk egy választ. *(Jelzésre:)*

Bocsánatot kérek, és rövid leszek, most már csak egy kérdésem van. 2011. március 10-én az Államadósság Kezelő Központ kiírt egy pályázatot, amelyben az szerepel, hogy az államosított magánnyugdíjvagyon külföldi papírjai mely bankhoz kerülhetnek. Igaz-e, hogy ezen csak egy bank indult, az UniCredit Bank, amely nyert, és milyen kondíciók mellett kötötték meg ezt a szerződést? Miért nem érhetett esetlegesen más bankot is ugyanilyen szerencse, hogy hozzá vagy hozzá is kerülhettek volna ilyen papírok? Helyesnek látja-e, ha a Bankszövetség elnökének a bankjában tartanak mintegy 511 milliárd forintot abból, amit az emberektől államosítottak? Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Csak szerettem volna, ha a képviselők kifejthetik véleményüket, illetve feltehetik kérdéseiket. Hadházy Sándor a következő ebben a sorban.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Először is szeretném elismerésemet kifejezni az önök munkáját illetően, hiszen ezek az eredmények, amelyek láthatók, amelyekről elnök úr is beszámolt, valóban rendkívüli módon figyelemre méltók és bizakodásra adnak okot. Ez egyértelmű. Azt rendkívüli módon sajnálom, hogy csak hat év alatt sikerült a bóvli kategóriából kikerülni, az MSZP-nek sokkal gyorsabban sikerült bekerülni a bóvli kategóriába *(Dr. Szakács László: Világgazdasági válság!)*, tehát nekik kellett hat év kemény munka ahhoz. De azért a magam részéről én is ezt egy komoly lépésnek és elismerésnek méltónak nevezem.

Néhány kérdésre szeretnék sort keríteni. Az egyiket elnök úr is említette, a Növekedési Hitelprogramot, és meg tudom erősíteni, hogy rendkívül sikeres és szükséges program volt. Elnök úr talán azt is említette, hogy ezt szeretnék kivezetni a jövőben, és ezt a típusú segítséget és lehetőséget a kereskedelmi bankokra kívánják a jövőben áthelyezni. Nos, tisztelt elnök úr, én a központi régióból jövök. Pest megye nagyon sokat szenvedett az elmúlt időszakban az SZDSZ-MSZP politikájának köszönhetően, amikor is kiestünk vagy elestünk az európai uniós támogatásoktól és ennek következtében nagyon sok lehetőségtől. Azt tudom önnek mondani, hogy a központi régió vállalkozói szeretnék hosszabb távon részt venni ebben a Növekedési Hitelprogramban, amelyből egyébként korábban kimaradtak, mint ebből a programból is, és csak most, ebben az esztendőben, októbertől nyílt meg számukra a lehetőség nagyon szerény mértékben, egy 50 millió forintos keretlehetőséggel. Azt gondolnám, és a környezetemben lévő vállalkozók megerősítenek ebben, hogy egyrészt ez az 50 millió forintos határ jó volna, ha jelentős mértékben megemelkedhetne. Jó volna, ha Pest megye számára a rendelkezésre álló keretösszeg is megemelkedhetne, a jövő esztendőben ez a program folytatódhatna, ugyanis a magyar gazdaság jelentős része a központi régióban ténykedik, és ha ők elvesztik a versenyképességüket és romlik a pozíció, akkor a gazdasági növekedés mértéke is alacsonyabban jelentkezhethet.

Tisztelettel kérem, amennyiben lehetséges, ezt a programot inkább még a jövő esztendőben erősítsük meg és talán a rá következő esztendőben, 2018-ban volna célszerű ennek a kivezetése.

A másik kérdés, amire szeretnék rávilágítani, az árfolyam-politika, amelyet a Magyar Nemzeti Bank nagyon szépen folytatott. Ennek eredményeként az infláció és

a devizaárfolyamok is stabilizálódtak, kiszámíthatókká váltak. Ez a gazdaság számára meggyőződésem szerint rendkívül fontos.

Most elkezdődött egy nagyon komoly, átgondolt, átfogó bérrendezés, amelyet először a közszférában érvényesítettünk, az egészségügyben, az oktatásban, az államigazgatásban és máshol. Ez most folytatódik és kiteljesedik a vállalkozói szférára is. Igazából arra szeretnék rávilágítani, hogy ez akkor lesz igazából hatásos, ha az árfolyam-politika továbbra is ilyen fegyelmezett marad, és nem fog elinflálódni ez a bértömeg, amely a munkavállalók irányába áramlik.

Végül a devizahitelek kérdésében szeretném azt elmondani, hogy rendkívül fontos volt ez az intézkedés, hiszen lehetetlen helyzetbe kerültek emberek milliói, meggyőződésem, hogy az SZDSZ, a szocialista kormányok rossz gazdaságpolitikája, rossz döntéseinek a következményeként. Most csodálkozva hallom, hogy amikor ez a kormányzat igyekszik ezt a kérdést kezelni, akkor mennyire elégedetlenek a szocialista képviselők a kormány, illetve a Nemzeti Bank jelenlegi politikáját illetően.

Tisztelt Elnök Úr! Arra biztatnám önt, hogy folytassa tovább ebbéli tevékenységét, és maradjon meg a Magyar Nemzeti Bank jó, helyes gazdaságpolitikája. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egy percre Tóth Csaba alelnök úrnak visszaadom a szót, utána pedig Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik.

TÓTH CSABA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak Hadházy Sándor képviselőtársamnak szeretném a figyelmét felhívni arra, hogy az a leminősítés, amire emlékszik, 2011. november 24-én volt, 15 év után akkor minősítették le Magyarországot, úgyhogy ha valamiről beszélünk, akkor ragaszkodjunk a pontos tényekhez, mert az úgy korrekt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót és a lehetőséget, elnök úr. Mielőtt elnök úr irányába fordulnék, nagy tisztelettel kormánypárti képviselőtársaimat szeretném kicsit kiigazítani a tekintetben, hogy igyekeznek az általam annyira nem védett szocialistákra terhelni mondjuk a devizahitelezéssel kapcsolatos felelősséget, de azért söprögessenek már a saját házuk táján is, 2001 magasságában, amikor az egyoldalú szerződésmódosítások lehetősége felmerült, akkor önök méltóztattak ehhez tömény módon asszisztálni. Én megkerestem a parlamenti információs rendszerben a devizahitelezés kiterjedésének időszakát, tehát azt a szociálliberálisnak nevezett nagyon hosszú kormányzási időszakot, amikor bizony ellenzékiből önök nagyon harcosan, nagyon markánsan legalább szót emelhettek volna a folyamatok ellen, de nem találjuk az önök módosító indítványait, ellenzéki javaslatokat, nem találjuk azt, hogy nagyon verték volna az asztalt ez ügyben. Tömény asszisztenciával szembesültünk. Ha most a jobbikos indítványokra rákeresnek, akkor több tucatot fognak találni abból, amely a devizahitel-károsultak érdekében megfogalmazásra került. Az önök ellenzéki érájából nem találunk ilyeneket. Ha mégis vannak ilyenek, kérem, segítsenek bennünket azzal, hogy osszák meg az ezzel kapcsolatos információ-tömeget.

A Quaestor-ügy került szóba - elnök úr irányába fordulva -, Volner János képviselőtársamnak volt mintegy 24 olyan módosító javaslata, amit ez a bizottság tulajdonképpen nagykoalícióban söpört le, hogy a szocialistáknak is adjunk azért egy virtuális pofont. Hiszen a helyzet az volt, hogy a fideszes és a szocialista képviselők együttesen szavazták le azon módosító javaslatokat, amelyek egy az egyben meg

tudták volna előzni a Quaestor-botrányt. Tehát ne mondják azt, hogy nem voltak füstjelek erre nézve. Igenis voltak, csak sajnálatos módon a napi politikai érdek drágábbnak bizonyult. Elnök úrnak is rengeteg munkát, fejfájást tudtunk volna megspórolni azzal, ha egy kicsit nagyobb kormányzati eleganciával a képviselőtársak akkor keresztülgengedik ezeket a javaslatokat, vagy legalább tárgyalásra méltónak tartják őket, és a Házban egy visszafogott szakmai vita keretein belül ezeket a pénzügyi szférában megjelenő bűnözőket igenis vissza lehetett volna szorítani. Éppen ezért kormánypárti képviselőtársaimtól egy kicsit nagyobb önmérsékletet kérnék ebben a kérdésben, hiszen bizony nem tiszta a bizonyítványuk.

El kell hogy mondjuk - elnök úr felé fordulva -, hogy az utóbbi hetekben az a román döntés, amely az úgynevezett ottani devizahitelezést tulajdonképpen felvételkedési árfolyamon tudta rendezni, azért árnyalja a képet. Értem én, hogy más a volumen, más a nagyságrend, értem én, hogy ott a devizahitelezés mértéke egyáltalán nem ütött meg olyan szintet, mint Magyarországon, de az alapelvek tekintetében biztos, hogy egy kicsit kinyit kapukat és egy kicsit szélesebbre viszi a beavatkozási lehetőségek skáláját az, ami ezen döntés során keresztülment. Azt is látnunk kell, hogy ebben érintett lehet magyar bank. Nagyon visszás lenne az, ha magyar bank ottani devizahitelezés során kedvezőbb árfolyamon váltott volna át ottani ügyfelek számára úgynevezett hiteleket, mint ahogy azt tette itthon a magyar ügyfelek irányába. Ez ügyben a személyes véleményére is kíváncsi vagyok, illetve arra, hogy szakmailag tarthatónak tartana-e egy ilyen forgatókönyvet, ahol egyfajta regionális kettős mérce valósulna meg a Kárpát-medencén belül devizahitel-károsult és devizahitel-károsult között.

El kell hogy mondjuk, az az eredménytartalék, amely tulajdonképpen a devizás átváltáson halmozódott fel önöknél, részben befizetésre kerülhetett egy 50 milliárdos mértékben a költségvetés irányában. Indokolt lenne megválaszolni részleteiben is azt, hogy miért pont ennyi, milyen szakmai számítások alapján történt mindez. Szeretném elnök urat szembesíteni azzal, hogy bár a devizában mért lakossági hitelállomány nagyságrendje mérhető módon csökkent, ezt nem vitatta senki, az eladósodott polgárok száma, összetétele érdemben nem változott. Hasonló ez, mint az államadósság menedzselése az önök részéről. Tulajdonképpen a módszerek nem változtak, és az eladósodottság szintje sem különösebben. A lakosság tekintetében azt kell látnunk, hogy továbbra is 140 ezer fölötti a teljesíteni nem képes vagy teljes körben teljesíteni nem képes polgárok aránya. Itt nyilván szerződésekről beszélünk. Mögötte önöknek kutyakötelességük látni az embert, a családtagokat, nemcsak a családmagot, hanem a család további részeit, akik adott esetben minden tartalékukat fel kellett hogy éljék.

Elnök úr, az a helyzet, hogy az árverések brutális mennyiségben fordulnak elő. A kilakoltatások felpörögtek, tehát kellő önmérsékletre kérném önt is. Lehet itt bármilyen gazdasági csodát vizionálni, tündérmesékről beszélni, én irigylem az ön optimizmusát, ezt teljesen komolyan mondom, hogy optimista, csodaváró emberként érdemes csak ezt a pályát művelni, viszont azt látni kell, hogy szembejön a valóság és horror mennyiségű, elképesztő mennyiségű kilakoltatás, széttört család, romba döntött életek övezi ezt az utat. Nagyon komolyan mondom, ez nem ilyen politikai bullshit. Voltam Kispesten egy családnál, ahol a különböző tartozásfélék miatt már örvénybe került ez a család, kilakoltatás előtt áll. Nagyon szívesen meghívom önt, elkísérem önt, elmegyek önrel együtt, vagy menjen el egyedül, odaadom a címet és a kontaktot, nagyon fontosnak tartom azt, hogy hasonló közvetlen tapasztalatokra tegyen szert ön is, tegyünk szert mi is, egyébként minden parlamenti formációnak a képviselője, vezetője. A képviselő szó szerint erről kellene hogy szóljon. Azt látjuk, hogy ezek a katasztrofális, széttört életek nem kerültek helyretételre, nem lettek

rendbe rakva. Még egyszer hangsúlyozom, folynak a kilakoltatások, folynak az árverések, sokszor a vevő hiánya miatt nem sikeres az árverés. Az érintett, vizsgált időszakban 15 ezer ilyenre került sor. Egy csodálatosan működő nemzetgazdaságban nem fordulhatnak elő ilyen folyamatok. Ezt el kell ismernie.

Azt is látjuk, hogy amit Magyarországon a devizahiteles úgynevezett rendezés során műveltek, az egész egyszerűen nem állja ki az igazság próbáját. Itt a felvételkedő árfolyamon kellett volna forintosítani. Aki 165 forintot vett fel a hitelét, annak 165 forintot kellett volna átváltani, önök pedig majdnem piaci árfolyamon tették meg mindent, horrorisztikus nyereséget legalizáltak a bankok oldalán, de ezt a pénzt az emberektől vették el. A helyzet az, hogy a lopott holmi visszajárna. A Jobbik javaslatai arra irányulnak, hogy ez a lopott holmi járjon is vissza. De azt látjuk, hogy önök - ez most csak egy szubjektív vélemény, ha gondolja, ne is reagáljon rá - szerintem túl jóban vannak a Bankszövetséggel. Én vélelmezem azt, hogy egy olyan paktumot írtak alá, a kormányzat és a Bankszövetség is egyébként, amelynek értelmében vállalták, hogy további terheket az érintett bankokra nem raknak, magyarul: további lépéseket nem hoznak a károsultak érdekében, márpedig ez a helyzet nem igazságos. Az eladósodott emberek, családok száma nagyjából ugyanannyi. A Nemzeti Eszközkezelő az állatorvosi lova ennek. Nagyjából egy működőképes, ha nem is megoldás, de átmeneti segítséget jelent ez, és már csak néhány száz hely van benne, 30 ezer fölötti az igénylő kérelmezők száma.

Amit önök sikerként adnak el, hogy több mint 30 ezer ember igényel egy ilyen lehetőséget, az azt jelenti, hogy ekkora a baj, hogy több mint 30 ezer ember még azt is vállalja, hogy elveszíti a saját ingatlanának a tulajdonát, akár egy többgenerációs családi házét, és visszabérli majd a saját ingatlanát önöktől. Ezt ne nevezzük megoldásnak. Ez levegőt adhat pár évre, átmeneti időre, de önmagában az, hogy ilyen nagyságrendben jelentkeznek és kényszerülnek jelentkezni erre emberek, azt mutatja, hogy nagyon nagy a baj, és ez nem került rendezésre. Tehát önök nem aludhatnak nyugodtan, amíg a teljes körű igazságtétel el nem következik.

A nemzetgazdaságról tényleg csak néhány szó. A termelékenységi mutatók bizonyos szegmensben 50 százalékkal romlottak az utóbbi években. Azt látjuk, hogy a szezonális hatások brutális erővel befolyásolják a nemzetgazdaság teljesítményét. Azt látjuk, hogy az EU-források lehívása, lehívhatósága, az EU költségvetési fázisok is nagyon nagy mértékben befolyásolják azt, hogy éppen milyen GDP-adatokkal szembesülünk, és nemcsak GDP-ben kellene mérni a magyar gazdaság teljesítményét. Gondolom, ebben egyetértünk. Ez régóta egy közéleti vita. Azt látjuk, hogy az alternatív gazdasági mutatók kimunkálása, használata, átültetése maximum elméleti szinten következett be.

Jó lenne választ kapni arra is, hogy a tranzakciós illeték, ágazati különadók tekintetében milyen áthárításokat ismer el adott esetben a jegybank elnöke, hiszen maguk az érintett bankok a tranzakciós illeték áthárítását minősített módon elismerték, az erről szóló leveleket bárki egy kétkattintásos guglizás után ki tudja szűrni. Ugyanakkor nem biztos, hogy a fogyasztóvédelem magasiskolája az, amikor kivetnek egy illetéknek elkeresztelt adófajtát, aztán az, akinek ezt be kéne fizetni a költségvetésbe, áthárítja a polgárookra, és azt kell hogy mondjam, a fogyasztóvédelem önökbe olvasztott része lényegében nem tesz semmit ez ellen. Ha tettek ez ellen mégis, akkor kérem felvilágosítását ez ügyben.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, akár az érintett kispesti család elérhetőségével nagyon szívesen szolgállok. Nemcsak a mi fogadóóráinkra jönnek be devizahitel-károsultak nagy számban, nyilván így vannak ezzel a fideszesek, KDNP-sek, szocialisták, talán még az LMP-sek is. Elmondhatjuk, hogy osztársadalmi problémáról van szó, ez osztársadalmi megoldást kívánna, sokkal kevesebb

kormányzati arroganciát - nyilván ez nem önnek szól, hiszen nem kormánypárti képviselővel beszélünk. De el kell hogy mondjuk, a megoldásokra törekvő jelleggel igenis meg lehetne oldani, még most is lehetne orvosolni ezt a problémát. Sajnálatos módon a szándékot hiányoljuk ezzel kapcsolatban. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További hozzászólási igényt nem látok.

Annyit azért szeretnék Z. Kárpát Dániel képviselő úr hozzászólására reagálni, hogy nehezményezte, hogy nem találta a Fidesz-KDNP-frakció tiltakozását a devizahitelek támogatása ellen. Azt viszont hallhatta, illetve olvashat arról a jegyzőkönyvekben is, hogy kifejezetten tiltakoztunk az ellen, amikor 2003-ban a Medgyessy-kormány megszüntette azt az egyébként még a Matolcsy György gazdasági minisztersége idején meghozott kormányzati döntést, amellyel 10 százalék fölötti jegybanki alapkamat mellett garantált 4 százalékos kamatot biztosítottunk minden magyar család számára ahhoz, hogy otthonhoz tudjanak jutni. Ezt szüntette meg a Medgyessy-kormány, ez volt a szocialisták bűne, hogy egy nagyon magas forintkamat mellett a lakosságot - nyilvánvalóan már a bankok együttműködésével - vitték át a devizahitelek felvételének a pályájára.

Az pedig, képviselő úr - már többször lezajlott a vita erről -, hogy milyen árfolyamszint mellett kellett volna forintosítani a hiteleket, önnek abban igaza van, hogy a devizahitelt felvevők veszteségeit lehetett volna ezzel mérsékelni vagy adott esetben az árfolyamveszteséget teljes mértékben megszüntetni, de akkor kérdezem én, hogy azok, akik nem vállalták a devizahitel-kockázatot, mert egyébként annak minden kockázatát figyelembe véve inkább a 10 százalék fölötti forintkammal finanszírozták akár a lakásvásárlásukat, akár mondjuk egyéb ingóságuk megvásárlását, akkor őket mivel kártalanítottuk volna ugyanebben a környezetben. Nyilván több oldalról kell megvilágítani ezt az ügyet. Azt gondolom, első volt megint az Orbán-kormány abban, hogy elsőként vezette ki azt a nagyon kockázatos hiteltömeget, amely az egész magyar lakosságot sújtotta, ahogy elnök úr is elmondta, 3 és félmillió ügyfél volt érintett ezekben a devizahitelekben. Aztán láthatóan, ha még emlékszünk az árfolyamváltozásokra, ahogy az árfolyamgát lehetőségét biztosította a kormány, gyakorlatilag néhány hétre rá, megint csak külső támadások következtében, de jelentős forintgyengülés volt. Tehát ott is egy 20-25 százalékos további veszteségtől tudtuk már csak magával az árfolyamgáttal megmenteni a magyar lakosságot. Tehát azt gondolom, bennünket olyan vád nem érhet, hogy mi nem tettünk volna mindent meg annak érdekében, hogy a magyar lakosság védelmére keljünk.

A vita részét lezárva elnök úrnak megadom a szót, és kérem is, hogy minden elhangzott kérdésre szíveskedjen válaszolni.

Dr. Matolcsy György válasza

DR. MATOLCSY GYÖRGY elnök (Magyar Nemzeti Bank): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a bizottságnak és a megszólaló képviselőknek a megjegyzéseit, kérdéseit. Azt gondolom, lényegre törő, fontos kérdések hangzottak el, megpróbálok tudomásomhoz mértén válaszolni rájuk.

Tóth Csaba alelnök úr kérdése, miszerint - engedje meg, hogy egy kicsit a lényegét érzékeljem a kérdéscsokornak - van-e köze a Magyar Nemzeti Bank politikájának ahhoz, hogy milyen árfolyamon került átváltásra a svájci frank és az euró, tehát az devizahitel-állomány. Nincs köze. A Magyar Nemzeti Banknak nincs árfolyamcélja, nincs eredménycélja, nincs mérlegcélja, nincs növekedési célja. Mint tudjuk, egyedül egy középtávú inflációs célkövető rendszerben középtávú inflációs célja van. Tehát elvileg sem és gyakorlatilag sem található semmilyen összefüggés a

tényleges piaci árfolyam és a Magyar Nemzeti Bank árfolyam-politikája - ami nincs, mert nem lehetséges - között. Nincs kapcsolat, de van egy nagyon fontos kiindulópont: piaci árfolyamot kellett alkalmazni, mert a Kúria döntése efelé vitte a teljes rendezést. Tehát nem volt más lehetőség. A Kúria döntésében és az Igazságügyi Minisztérium véleményében természetesen benne voltak a brüsszeli szempontok, de a kormány és a jegybank nem alkalmazhatott más árfolyamot, mint a piaci árfolyamot. Csak ebben lehetett megállapodni a bankokkal, és még egyszer, a Magyar Nemzeti Bank monetáris politikai célrendszerében nincs olyan, hogy árfolyam. Árfolyamszint nincs. Stabilitás van. Tehát az árfolyammal kapcsolatos monetáris politikának egyetlen jellemzője van, hogy a stabil árfolyamban vagyunk érdekeltek. De hogy erős vagy gyenge, különben kinek erős, kinek gyenge, ez nem része - még egyszer - a jegybanki politikának. Egy olyan rendezési menetrend történt, amelyben piaci árfolyamon történő átváltás volt csak lehetséges. Nem volt más lehetőség, de itt jön az időzítés. Elnök úr, nagyon köszönöm, hogy megemlíti az időzítést, több képviselő úr is megemlítette. Nagyjából 70 százalékkal emelkedtek volna a törlesztőrészek akkor, ha nem a 2014 késő őszi időpontot választja a kormány, a jegybank és a Bankszövetség együtt átváltási, rendezési időpontnak. Nagyjából 70 százalékkal. 70 százalékkal emelkedhetett volna a sajnálatos módon mintegy 1 millió érintett ingatlanjelzálog-hiteles - aztán utána a többi nyilván ugyanígy - esetében a törlesztőrészlet. Ezt előzte meg a helyes időzítés. Azt kell mondanom, bravúros volt az időzítés, és nagyon helyes volt a miniszterelnök úr gyors döntése, amit a jegybank is kért, és amelybe a Bankszövetség belement. Ha a három szereplő közül csak egy is tétovázik, belecsúszunk volna abba a helyzetbe, amelybe belecsúszott egyébként Románia és még néhány más környező ország, ahol nem hozták előre a svájci frank megerősödése idejére a rendezést.

Alelnök úr, csak azt szeretném jelezni, hogy egy piaci árfolyamon történő átváltás felé ment a Kúria jogi rendezése. Ez volt elfogadható a három szereplőnek, mögötte pedig az Európai Uniónak. Még egyszer, a Magyar Nemzeti Bank monetáris politikája vagy általában a jegybanki politikája felől nem volt az árfolyamnak jelentősége. A jogi rendezés felől volt nagyon fontos a piaci árfolyam, de a legfontosabb az volt, hogy előre tudtuk hozni, és nem szaladtunk bele abba a sajátos eseménybe, amely egyébként előre látható volt, mert minket sem a zsenialitás vezetett, hanem egy pénzügyi logika. Utólag felfedhetjük a titkot, hogy ha az Európai Központi Bank újabb lazítási programot helyez kilátásba a kora tavaszra, akkor az nyilvánvalóan azt jelenti, hogy gyengül az euró, akkor nyilvánvalóan a svájci frank erősödik, és addig kell megoldani mindenfajta átváltást, amíg a svájci frank erősödése nem következik be. Vannak, akik ezt látták, mi, Magyarországon ezt láttuk, vannak, akik nem látták. Úgyhogy, alelnök úr, azt kell mondanom tehát, hogy a Magyar Nemzeti Bank monetáris politikája felől nem volt árfolyamcélunk.

Galambos Dénes képviselő úr kérdését köszönöm, miszerint a Magyar Nemzeti Bank a mikro-, kis- és középvállalatok finanszírozását a jövőben is segíti-e, a Növekedési Hitelprogram kivezetése utáni szakaszban. Igen. Jelentős mértékben segítjük olyan programokkal, amelyek technikainak tűnnek, sokszor rejtettek, sokszor nem nyilvánosak, amelyek rábírják a bankokat a hitelezésre. Most például, 2016-ban az év elején indított piaci hitelezési programunk olyan mértékben sarkallta, ösztönözte a bankokat a hitelezésre, ezen belül miután úgy írtuk elő a szabályokat, a mikro-, kis- és középvállalatok finanszírozásának a bővítésére, hogy ebben az évben, most így látjuk, december közepe körül 7 százalékkal nő csak ebben az évben a mikro-, kis- és középvállalatok hitelállománya. Enélkül a jól célzott program nélkül, ami nem olyan híres, mint a Növekedési Hitelprogram vagy az önfinanszírozási program, vagy nem annyira látható, mint az alapkamat-csökkentő, egy ilyen program nélkül,

ami ösztönzi a bankokat a hitelezésre, megéri nekik, pénzt kapnak a Magyar Nemzeti Banktól, nem is keveset, de a nemzetgazdaság egésze számára ez igen-igen megtérül. Ilyen programokat a jövőben is indítunk, és - ahogy ezt a jegybankárok szokták mondani mostanában - fenntartjuk a laza pénzügyi kondíciókat, tehát összességében mind az alapkamatszint esetében, mind a hozzá kapcsolódó betéti és hitelkamatszintek esetében, mind pedig a célzott programok esetében kifejezetten ösztönözzük, sőt bátorítjuk, sőt nyomjuk a bankrendszert arra, hogy erősítse a mikro-, kis- és középvállalatok hitelezését.

Volner János képviselő úr dicsérő szavait köszönöm. Egy kicsit keserű cseppet csepegtetett a dicséretbe, de ez helyes. A Növekedési Hitelprogramról alkotott véleményével, azt kell mondanom, én persze elfogult vagyok, de nincs igaza, képviselő úr. Higgyen nekem, óriási siker. Nagyon eredményes, 36 500 olyan mikro-, kis- és középvállalat - lehet, hogy van köztük egy tucat, két tucat nagyvállalat is -, tehát 36 500 mikro-, kis- és középvállalat jutott hitelhez Magyarországon, mégpedig historikusan a legalacsonyabb 2 és fél százalékos kamatszinten. Ha ezt mindennel összehasonlítjuk, tehát az 1920-as évek vagy az 1930-as évek nagy hitelprogramjaival vagy a későbbi, 1990 utáni új piacgazdaság hitelprogramjaival, egyértelműen az az eredménye egy ilyen összehasonlításnak, hogy messze a leghatékonyabb, célzott hitelbővítő lépés volt pont ott, ahol kellett, a mikro-, kis- és középvállalati körben.

Béremelés. Képviselő úr, a Magyar Nemzeti Bank azért támogatta és támogatja jelenleg is a kormány és az üzleti és érdekképviseleti partnerek, köztük a szakszervezetek megállapodását valamennyi adónem azonnali, illetőleg többlépcsős csökkentésére, mert ez egy nagyon jó irány. Azért támogatjuk, mert együtt van ebben a megállapodásban, illetőleg a gondolkodásban, a következő éveket megalapozó számításokban együtt van egy új, második hullámos adóreform Magyarországon. Erre szükség van. 2010 és 2013 között a kormány - elfogult vagyok, mert részt vettem benne, de még ezzel együtt is - egy rendkívül sikeres első adóreformot hajtott végre. Örülök, hogy most nem került szóba az egykulcsos családi személyi jövedelemadó. Ez azt mutatja talán, hogy megbarátkoztunk vele, beépült a sikereinkbe, beépült a háztartásunkba, a nemzetgazdaság háztartásába, éppen ezért a Magyar Nemzeti Bank a kormány és a jegybank közötti tárgyalásokon azt is javasolta, és a miniszterelnök úr ezt támogatta, hogy vegyük vissza a személyijövedelemadó-csökkentési lépéseket is majd ebbe a nagy, második hullámos adóreformba.

De ami itt elfogadásra került, személyes meggyőződésem - és a jegybank vezetésének véleménye szerint -, ez egy jó egyensúly. Ez a megállapodás egy kiegyensúlyozott program. Kiegyensúlyozott második adóreformot felölelő program, aminek az eredménye egy folyamatosan növekvő vásárlóerő Magyarországon, aminek a következménye, hogy folyamatosan bővül a fogyasztás, aminek a hatása az, hogy fenntartható Magyarországon a felzárkózási pálya. Ez a második adóreformhullám a bérmegállapodások rendszere, a fogyasztás bővítésén keresztül folyamatossá teheti, szerintem teszi is a magyar gazdaság felzárkózását. 2013 óta felzárkózási pályán vagyunk. Ehhez kell foggal-körömmel ragaszkodnunk, és ez a csokor egy kiegyensúlyozott felzárkózást segítő csokor.

Miután egy csokorról van szó, egy megállapodás-, programegyüttesről van szó, ebben nyilvánvalóan a bankrendszernek is van szerepe. A bankrendszer ma Magyarországon még nem éri el azt a jövedelmezőséget - 10-12 százalékos nyereség -, amit a jegybank a pénzügyi rendszer jövőképe keretében 10 pontban előírt. Még nem éri el. A bankrendszer esetében még szükség van a jövedelmezőség növelésére, persze úgy, hogy versenyző bankrendszer legyen. Ma Magyarországon még nincs versenyző bankrendszer, de például a kormány és a jegybank programjai ez irányban hatnak.

Azt gondolom, hogy így kell néznünk azokat a bankokat érintő könnyítési lépéseket, amelyekről képviselő úr beszélt.

Még egyszer, talán összegezve, az a véleményem, hogy azért helyes ez az út, ami egy csokorban, megállapodáseggyüttesben kezeli valamennyi adónem és valamennyi bér-, keresetlem összességét, ez azért helyes, mert hosszú távon lehetővé teszi részben a versenyképesség bővülését - végül is az az alapja majd mindennek -, részben a fogyasztás folyamatos bővülésén keresztül a felzárkózást.

Engedje meg, képviselő úr, hogy kitérjek még egy kérdésre, a 9 százalékos társasági adóra. Többféleképpen lehet ezt nézni. Már a 10 százalékos is az egyik legalacsonyabb volt az 500 millió forintos adózás előtti nyereségig. A 19 százalék sem volt nagyon magas az európai uniós összehasonlításban. Igen ám, de a 9 százalékkal Magyarország minden térképre rákerült. Amikor tehát egy kormány-jegybanki közös tárgyaláson felmerült először a külgazdasági és külügyminiszter úr részéről a 9 százalékos társasági adó javaslata, azért tudtam én is és miniszterelnök úr is, talán ez a legfontosabb, a miniszterelnök úr is, a többi kormánytag és jómagam is emellett érvelni, mert ezzel valóban átütjük azt a homályt, ami még mindig a nagy globális befektetői körben az Európai Uniót, mindjárt lesz róla szó, azon belül Közép-Európát jellemzi. Tehát azt gondolom, nagyon jó irányba lépett ez a második adóreform, ez a megállapodás. Azt gondolom, tovább kell menni például a személyijövedelemadó-szinten, ami szintén az egyik legalacsonyabb a globális gazdaságban, jó, van olajalapú nulla személyi jövedelemadó, ez most nálunk még nem reális, de azt gondolom, az Európai Unióban a magyar személyijövedelemadó-rendszer kifejezetten ösztönző mind a munkára, mind munkahelyteremtésre és főként tudásfelhalmozásra.

Talán érdemes még egyszer elmondani, amit sokszor elfelejtünk, hogy a legerőteljesebb hatása az egykulcsos családi személyi jövedelemadó-rendszernek a tudásfelhalmozás ösztönzése, mert magasabb tudással magasabb bért keresnek mindenfajta felmérés szerint. Ha kétkulcsos vagy háromkulcsos, tehát progresszív adóztatás van, a tudásfelhalmozás ösztönzését veszik ki, és tettük mi az egykulcsos adórendszerbe vissza.

Tisztelt képviselő úr felveti, hogy változott-e a véleményem a Magyar Nemzeti Bank eredményelszámolását illetően. Szeretném jelenteni, hogy nem változott, ugyanis ez kérdéseket vet fel, mint ahogy a képviselő úr is kérdéseket vet fel olyan szempontból, hogy a tulajdonos állam képviselőjében a kormány nem tud beleszólni, hogy tud beleszólni. Általában ez a megoldás egyébként az Európai Unióban, hogy a központi bankok eredményét és az eredmény sorsát nem a kormányok határozzák meg. Ennek egy rendkívül egyszerű oka van. Minden kormány - nem tudom, talán a miénk kivétel - végül is ha tudná befolyásolni az adott ország központi bankjának, a mi esetünkben a Magyar Nemzeti Banknak a működését, akkor például az árfolyamon keresztül el tudna érni lényegesen magasabb eredményt. Na de akkor nagy baj lenne, mert nem csupán a jegybank függetlensége veszne el, hanem lelepleződne az adott ország gazdaságpolitikája, hogy van neki árfolyamcélja. Ha van egy országnak árfolyamcélja, talán emlékezzünk vissza egy kitűnő brit miniszterelnök és egy magyar származású befektető 1990-es évek elején lefolytatott párviadalára, ebből a párviadalból a pénzügyi befektető egymilliárd fontos haszonnal szállt ki azért, mert a brit kormány azt hitte, hogy meg tudja védeni az árfolyamát. Aki azt hiszi, hogy meg tudja védeni az árfolyamát, az vagy a dollár, vagy pedig hibásan gondolkodik. Egy kis ország - és itt a közepes és nagy országok is kicsik a globális pénzpiacokhoz képest - akkor jár el helyesen, ha semmilyen módon nem tűz ki árfolyamcél. Természetesen az árfolyam stabilitása nagyon fontos cél, éppen ezért a magam részéről nem változtatok a véleményemen, a jelenlegi jegybanktörvénnyel a lehető legnagyobb mértékben egyetértek.

Hollik István képviselő úr kérdéscsokrét azért köszönöm, mert itt mi Magyarországon helyesen - hiszen magyarok vagyunk - általában a magyar ügyekkel foglalkozunk, de ismerjük mindannyian a magyar gazdaság számait, trendjeit, folyamatait, a magyar külgazdaság szerkezetét. Ránk a belső döntéseinknél nagyságrendileg nagyobb befolyással van a külvilág. A külvilág az esetünkben egy családot jelent, az Európai Uniót. Bár nem vagyunk a család egyik unokatestvéri vagy családi ágának a tagjai, tehát az eurózónának nem vagyunk tagjai, de az eurózónában meghozott döntések vannak talán a legnagyobb hatással Magyarországra, a magyar gazdaságra, ezen belül a magyar pénzügyi rendszerre. Nem tagadható, hogy viharfelhők gyülekeznek az eurózóna, az euró és az eurózóna bankrendszere körül, fölött, alatt, mellett, szóval körül. Nem tagadható, hogy az euró megalapításától egy olyan pályán van, amely ellenfélként tekint a globális vezető valutára, a dollárra. 1999 óta, különösen 2008, a globális pénzügyi válság kitörése óta ez súlyos következményekkel jár az eurózónára, ezen keresztül az Európai Unióra, így 2004 május 1-jétől Magyarországra is.

Az Amerikai Egyesült Államok gazdaságpolitikája ismert, a FED monetáris politikája változik, mert változik az Amerikai Egyesült Államok kormánya, bár független a Federal Reserve természetesen, de ott is nagyon szoros a kapcsolat a kormány és a jegybank között. Osztom képviselő úr udvariasan, tapintatosan kérdés formáját öltő aggodalmát, igen, nincs még olyan megbízható közgazdasági elmélet, amely kizárná az újabb pénzügyi válságok lehetőségét akár globálisan, akár különösen az Európai Unióban, ezen belül az eurózónában. Elsősorban az eurózóna nagy bankjai vannak nagy bajban. Természetesen ismerjük azokat az amerikai forgatókönyveket, amelyek a dollár megerősítése végett akár az eurózóna és az Európai Unió felbomlását is célozzák. Ezek Magyarországot jelentősen érintő kérdések és döntések, ezért igen-igen óvatosnak kell lennünk, igen-igen konzervatívnak kell lennie a magyar jegybanknak, és igen komolyan kell vennie, hogy egyetlen horgonya van a monetáris politikának, ez pedig a középtávú inflációs célkövető rendszer.

Közeledik egy újabb pénzügyi problémahalmaz, mert az Amerikai Egyesült Államok, a kormány és a FED közös döntésével megoldotta 2008 után az amerikai bankrendszer problémáit. Az eurózóna nem oldotta meg. Az eurózóna nem alkalmaz célzott programokat, mint például a Magyar Nemzeti Bank, ezért nem tudja a növekedést és a foglalkoztatást bővíteni. Az általános programjai pedig nem érnek el az üzleti szektorhoz. Az általános programjai, helyesen, meg tudják akadályozni az eurózóna összeomlását, az euró megszűnését és az euróövezetből való egyik, másik vagy harmadik tag kiválását, de növekedést és foglalkoztatásbővülést nem tudnak elérni, ezért politikai stabilitást sem tudnak elérni. Amit láttunk eddig és amit majd látunk a közeljövőben, a következő 6-12-18 hónapban, az sajnos mind azt a magyar tapasztalatot bizonyítja, hogy minden tartós gazdasági, pénzügyi eredmény strukturális reformokhoz kötődik, strukturális reformokat pedig csak politikai stabilitás esetén tud bármilyen kormány elindítani, de főként végrehajtani.

Mi képesek voltunk erre, mert megőrizte Magyarország a politikai stabilitást. Sok-sok áldozattal járt. Sok-sok kompromisszummal, sok-sok harccal, de megőriztük azt a politikai stabilitást, amivel strukturális reformokat lehetett indítani, az semmi, be is lehetett azokat fejezni. Ez az a logika, amit bár minden közgazdász, miniszterelnök, miniszter, jegybankelnök ma az Európai Unióban ismer, de sajnos nagyon kevesen tudják ezt a logikát követni, és egy politikai instabilitás esetében az első legsérülékenyebb terület a pénzügyi rendszer. Így osztom képviselő úr kérdésében talán benne rejlő aggodalmat.

Szakács László képviselő úr első megjegyzésére én akkor most reagáltam, hogy Nyugat-Európával baj lehet, vagy nem. Baj van. Engedje meg, képviselő úr, hogy

rögtön elmondjam, hogy a 2015-ös növekedés nem 2,8, hanem 3,1 százalékos volt, ami már nem rossz. A 2016-os számot pedig nem ismerjük. Azt javaslom, hogy ne dőljünk be az előrejelzéseknek, sem a rosszaknak, sem a még rosszabbaknak, ne tessük a 2016-os gazdasági növekedést, mert még nem tudjuk. A Magyar Nemzeti Bank még tartja azt az előrejelzését, miszerint 3 százalék körüli lehet a 2016-os növekedés. Van úgy, hogy a KSH fél százalékkal, 1 százalékkal is korrigál, helyesen, ugyanis a fordulatokat az általában alkalmazott statisztikai rendszer nem tudja követni, sem a válság fordulatát - 2009 - nem tudta követni, és a növekedési fordulat utáni fordulatokat sem követi. Ez nem a KSH vagy egy statisztikai rendszer hibája, hanem nehéz követni a fordulatokat. Ma a magyar gazdaság egy újabb növekedési fordulat előtt áll, ezért például a Magyar Nemzeti Bank szakértői úgy látják, hogy a 2017-es növekedés a 3,5-4 százalék közötti sávban is lehet. Az OTP előrejelzése is 3,9 százalék, közel 4 százalék. Tehát azt gondolom, hogy a növekedés esetében jobb optimistának maradni, mintsem később korrigálni.

Képviselő úr, nem változik a véleményem a logikai bukfcenc ellenére sem. Ön azt kérdezi tőlem, hogy miért nem előzte meg a Magyar Nemzeti Bank - ugye három csőd volt a pénzügyi szektorban - a három pénzügyi csődöt. Tizenöt év csalárd, hamis csalássorozata vezetett a csödhöz a Quaestor esetében, a Buda-Cash esetében hasonló módon évtizedes, a harmadik kisebb, egymilliárd forintos, de fájó, a Hungária. Hogyan előzte volna meg a Magyar Nemzeti Bank 15 évvel ezelőtt ezt az elinduló csalássorozatot? Sehogyan. De valóban lelepleztük. Valóban lelepleztük egy új módszertannal, egy új szervezeti integrációval, azt gondolom, egy, a Windisch László alelnök úr által helyesen alkalmazott erélyes felügyeleti fellépéssel, sok-sok technikai újítással. Képviselő úr, fel is írtam, hogy új adatkezelést javasol. Sok minden, amit javasol, hozzájárult ahhoz, hogy leleplezzük ezt a három csalást. Igen, amikor átvette a Magyar Nemzeti Bank a PSZÁF-ot, illetőleg nem lett jogutódja helyesen, mert nem kívántuk átvenni azt a PSZÁF-ot. Egy új felfogású, új szemléletű, új rendszerű és új technikákat alkalmazó felügyeletet integráltunk a jegybank működésébe, és ez az integráció és ez a felügyeleti fordulat vezetett el oda, hogy feltárult - mert feltárták - az 5-10-15 éves csalássorozat. Ezt a Magyar Nemzeti Bank előtte sajnos nem lett volna képes feltárni, mert erre volt egy külön intézmény, amely nyilván nem végezte el azt a feladatot, azt az innovációs, a felügyeleti technikát megújító munkát, amelyet - azt gondolom - helyesen elvégeztünk.

Szeretném képviselő urat megnyugtatni, hogy nem kezeljük hitbizományként a ránk bízott pénzt. Nem is tehetnénk, hiszen a legjobban ellenőrzött állami intézmények között van a Magyar Nemzeti Bank. Természetesen semmilyen felelőtlen költsékezést nem tapasztalhat képviselő úr sem. Az a kérdése pedig nyilván tréfa, hogy fizet-e az állam az MNB-alapítványok által tulajdonolt állampapírok után hozamot. Biztos tréfál, képviselő úr. Állampapír után fizetnek hozamot, ugyanannyit fizetnek, mint másnak. Ebből a szempontból teljesen mindegy, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványi körében van-e egy állampapír vagy egy kisvállalat vagy egy magánszemély vesz állampapírt. A magánszemély esetében szerencsére és helyesen eltérítettük a hozamot a kamatszintektől, de egyébként az állampapírhozamok a kamatszintekhez igazodnak. Kezdetben tízéves, 6 és fél százalékos deviza állampapírhozamokkal számoltak az MNB-alapítványok, de közben a Magyar Nemzeti Bank különböző programjai bizony leverték ezeket a hozamokat, most pedig ezek a 2 százalék körüli hozamok érvényesülnek, de még egyszer, természetesen állampapír után fizet az állam hozamot is, és természetesen ugyanannyit, mint bármilyen más - hogy úgy mondjam - intézményi befektetőknek.

Képviselő úr, természetesen az etikai kódexet a Magyar Nemzeti Banknak minden egyes munkavállalója, köztük az elnök is tartja. Ön felveti, hogy egy - azóta

megszűnt - bulvárjegyeket mutató újság felvetése, kitalációja miért nem érdemli ki a jegybankelnök cáfolatát. Ami nincs, azt nem cáfoljuk. *(Dr. Szakács László: De hát van!)* De nem cáfoljuk, képviselő úr. Az állandó lakcímem közérdekű adat, kiadtuk. Hogy mikor és hol vagyok, kihez ugrom fel egy pohár borra vagy egy üveg ásványvízre, melyik épületbe megyek be és melyikből jövök ki, na ez *(Derűltség.)* nem közérdekű adat, képviselő úr. *(Dr. Szakács László: Ez tényleg nem, de nem is ezt kérdeztük.)* Egy olyan újságcikk, amely mindenfajta bizonyíték nélkül csak kitalálta, mert a környéken kóborolt valaki, aki látott valakit, aki hallott valakitől valamit, ugye, na, ez a blöff. Ez az a politikai blöff, ami már nem először fordul elő. Elég sokszor előfordult.

Emlékszik talán a képviselő úr arra a jópofának minősíthető tételre, miszerint 2014 augusztus közepén egy közgazdász - nem kormánypárti, és nekem sem nagy barátom - azt mondta, hogy a Magyar Nemzeti Bank hegedűt vásárolt. Elindult a gépezet. Borzalom! Vége van a világnak! A Magyar Nemzeti Bank hegedűt vásárolt, mégpedig Stradivari-hegedűt. Ha vásárolt volna - kérdezem -, mi lett volna? Nyolc Stradivari-hegedűje van az osztrák jegybanknak, és más jegybankoknak is van mindenféle hangszere, képe meg mindene. Persze, a jegybankoknak kötelességük, ha van rá módjuk, és nem terhelik a költségvetést, kincsképzést végrehajtani, támogatni jó ügyeket. Hónapokig folyt a hecckampány, hogy a jegybankelnök a Bankszövetség elnökének a lakásában lakik - mindenfajta bizonyítás nélkül, mindenfajta adat és tény nélkül -, hiába mondtuk azt, hogy nem vettünk hegedűt. Képzeld el, képviselő úr, nem vettünk hegedűt. Tehát azt kell mondanom, hogy ne dőljön be képviselő úr semmilyen hírnek, még akkor sem, ha egy újság már megszűnt, akkor sem, ha még létezik, ne dőljön be. *(Dr. Szakács László: Ezért kérdezem.)* Lehet, hogy ez egy személyes ügy, lehet, hogy valaki csak kitalál valamit, ne dőljön be. Képviselő úr, őrizze meg az ártatlan tekintetét *(Derűltség.)*, ne hallgasson ezekre a dolgokra.

Végül, természetesen, képviselő úr, ahogy ezt a múltkor, az Országgyűlésben lefolytatott baráti beszélgetésünk is bizonyította, a lehető legnagyobb örömmel állok az NGM belső vizsgálata elé, hogy miért az UniCredit kezeli azt a bizonyos több száz milliárd forintos vagyont. Ez egy döntés volt, amit az akkori ÁKK-vezetés hozott meg. Nagyon kíváncsi vagyok én is, nézzük meg. De nem érdemes tőlem kérdezni, hanem az NGM minisztere által elrendelt vizsgálatot kell megnézni, hogy milyen vagyontárgy, de akkor egyúttal ne csak azt nézzük meg, hanem nézzük meg a teljes vagyonlistát, hogy miért került ide.

Hadházy Sándor képviselő úrnak köszönöm szépen az NHP-t érintő pozitív szavait. Az NHP-t jelenlegi formájában azért vezetjük ki, mert mindig is egy ideiglenes, átmeneti segítő eszköznek tartottuk. Rendkívül nagy volt a helyi értéke. A Növekedési Hitelprogramnak akkor és ott, 2013 nyarától egészen 2017 második negyedévéig, amikor kivezetjük, olyan helyi hatása volt, ami nagyon ritkán fordul elő általában egy európai gazdaságban, azon belül pedig Magyarországon, hogy célzottan sikerül elérnie, mégpedig a célokat meghaladó mértékben azt, amit szeretett volna elérni. Azért vezetjük ki, mert elérte a célját, és a helyére kell lépnie egy normálisan működő bankrendszernek, egy versenyző bankrendszernek, ahol egyébként értünk és a célcsoportokért és a beruházások finanszírozásáért vetélkednek a bankok. A Magyar Nemzeti Banknak kifejezetten most már az a feladata, hogy minden eszközzel, minden lehető törvényes eszközzel - de innovatív és kreatív eszközökkel is - elérje, hogy versenyző bankrendszer legyen Magyarországon.

Az árfolyam-politika pedig - egyetérték képviselő úrral - legyen fegyelmezett, az a legfontosabb, hogy ne egye meg az infláció a béremelkedés hatását.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr esetében szintén szeretném megismételni, hogy nagyon-nagyon fontos volt, hogy 2014 végén ezt a devizahitel-állományt érintő

rendezést tető alá hoztuk. Az idő nagyon fontos volt. De minden országban más a probléma, és minden országban máshogy oldják meg. Két tekintetben Magyarország - először negatívan, aztán pozitívan - kiemelkedik ebből a körből. Negatívan, hogy olyan mértékű - ezt a képviselő úr is említette - devizahitel-állomány felhalmozódása sehol nem történt, sem az államadósság terén, sem a családok, háztartások esetében, mint Magyarországon. Ez nagyon-nagyon súlyos hiba volt. Ez 5-10-15 éves árnyékot vet még mindig a magyar gazdaságra, a magyar családok jelentős részére, de azt gondolom, hogy itt az idő volt a legfontosabb. 136 milliárd forint eredményt számolt el a Magyar Nemzeti Bank a 9 milliárd eurós devizahitel-biztosításon, 100 milliárd forint eredménytartalékkal rendelkezünk, 50 milliárd forint osztalékot már befizettünk. Ezzel nem azt szeretném mondani, hogy pontosan ez az összeg az, ami lefedi a 136-ot, de ez az összeg is lefedi az 50+100 milliárdot.

Abban viszont a képviselő úrral egyetérték, hogy a 145 ezer nagyon nagy gondban lévő család helyzetét orvosolni kell. Ezt a Magyar Nemzeti Bank ugyan valószínűleg nem tudja megtenni, de minden ezt célzó kormányzati vagy más programot szívesen megvizsgálunk. Társadalompolitikailag, erkölcsileg semmilyen módon nem igazolható 145 ezer család ilyen jellegű gondja.

Más megközelítésben - de nem ez az első megközelítés, ez a második -, a hasznosság megközelítésében: a magyar gazdaság felzárkózási pályája nem tartható fenn, ha ez a 145 ezer család ugyanolyan helyzetben lesz öt év múlva, négy év múlva, három év múlva, mint most, tehát célzott megoldásra van szükség. A Magyar Nemzeti Bank minden célzott megoldásban benne van. Azt nem javaslom, hogy újra nyissuk a korábbi - azóta az idő című dolog közbelépett - megállapodásokat, de minden célzott megállapodásban mi benne vagyunk.

Engedje meg, képviselő úr, hogy elmondjam, hogy természetesen igaza van, ami a számokat és a valóságot illeti a termelékenység területén mutatkozó lemaradásban. Még mondhatta volna a dualitást is, tehát hogy a külföldi tulajdoni és a magyar tulajdoni szektor közötti termelékenységi különbség is példátlan nagy, de engedje meg, hogy azt mondjam, emögött három óriási tévedés áll, túl az 1990 előtti rendszer és túl az 1945 előtti rendszer örökölt szerkezeti gyengeségein. Az 1990 utáni rendszerváltás sokterápiával ment végbe, 1,4 millió munkahelyet söpörtek ki azzal a gazdaságpolitikával, ami hibás volt. Utána a második csapás volt a Bokros-programnak hívott második sokterápia, és bizony a 2002 és 2006, aztán 2006 és 2010 közötti gazdaságpolitika végleg betett. A mai termelékenységi különbségek, illetve a magyar gazdaság fennmaradó jelentős gyengeségei döntő mértékben, az örökölt gyengeségeken túl az elmúlt 26 év e három időszakához kötődnek. Minden gazdaságtörténeti elemzés azt mutatja, hogy ha ez a három tévedés - a 2002 és 2010 közötti gazdaságpolitikát minimum tévedésnek kell hívni - nem következik be, ahogy Lengyelországban nem következett be, ahogy Szlovákiában nem következett be, ahogy Románia meghaladta, megoldotta saját problémáit, akkor azt gondolom, ez a bizonyos kérdés egészen másként vetődik fel.

Végezetül, igen tisztelt elnök úr, igen tisztelt bizottság, egyetlen dolgot szeretnék még megemlíteni. A Magyar Nemzeti Bank a miniszterelnök, Magyarország miniszterelnöke felkérésére kidolgozott egy versenyképességi programot. Azt javasoltuk miniszterelnök úrnak, a kormánynak, és az Országgyűlésnek is ezt a javaslatot teszem, hogy indítsunk egy harmadik Széll Kálmán-tervet, erősítsük meg a versenyképességünket. Az első lépések megtörténtek egyébként, például a bérmegállapodásnak hívott második adóreformhullám, sok-sok-sok-sok-sok strukturális reformra van még szükség, mert ma Magyarország 2013-tól mostanáig egy felzárkózási pályán van, egy olyan pályán van, amellyel 15-20 év alatt az Európai

Unió átlagát, 25-30 év alatt Ausztria akkori fejlettségi szintjét beérhetjük, de ahhoz a 2010 óta folytatott, strukturális reformokra alapozó politikát kell folytatni.

Nagyon szépen köszönöm megtisztelő figyelmüket, és köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, a kérdésekre és az elhangzott véleményekre adott választ. Őszintén szólva nagy érdeklődéssel követtem a vitát és figyeltem képviselőtársaim hozzászólását.

Ha konkrétan ragaszkodunk a mai napirendi tárgyhoz, azaz a jegybank 2015. évi üzleti jelentéséről, illetve beszámolójáról szóló vitához, akkor ugyan az észrevételek és az elhangzott kérdések csak részben utaltak erre az időszakra, azonban nem árt összefoglalni azt, ahogy elnök úr a felvezetőjében is elmondta, hogy mi az a három alapvető feladat, amit el kellett végeznie a jegybanknak, és amit 2015-ben a lehető legjobb tudása szerint végzett. Márpedig a számok makacsul azt mutatják, hogy a 2015-ös tevékenysége is magas színvonalon és egyébként a nemzetgazdaság érdekét szolgálva folyt, hiszen ha az árstabilitást nézzük, akkor az infláció 1 százalék alatt volt ebben az évben is. Ez már a harmadik olyan év volt, ahol gyakorlatilag nulla volt az infláció, amiről soha ne felejtsük el megjegyezni, hogy gyakorlatilag a szegények adója. Ha gazdaságfejlesztési értelemben nézzük, akkor már húti a gazdaságot, mert 3 százalék körüli inflációs szint lenne jó, ami a gazdaságnak kedvezne, viszont egy nulla százalék körüli infláció kifejezetten a lakosságnak, ott is a szegényebb rétegeknek kedvez, hiszen egy árstabilitást ad, és a megélhetési lehetőségeket jelentősen javítja.

Ha a pénzügyi stabilitást nézzük, akkor 2015-ben is egy rettentően erős évet zártunk. Ahogy elnök úr is elmondta, valódi áttörést hozott az, hogy a jegybank alá került a Pénzügyi Szervezetek Felügyelete, és sikerült több, tíz évet meghaladó csalássorozatot felderíteni és - ahogy az elmúlt időszakot látjuk - a pénzügyi piacokat azóta megnyugtatni.

Más előnye is volt egyébként annak, hogy ezek a visszaélések kiderültek, hiszen az a jótékony hatása ennek megvolt, hogy részben a bankrendszerbe vetett bizalom erősödött. Másrészt pedig - és ebbe már nyilván az árfolyam-politika is bejátszik - amit a jegybank követett, hogy a lakossági megtakarítások így közvetlenül visszakerülhettek az üzleti életbe. Tehát ha elsősorban a lakáspiaci helyzetet megnézzük, amekkora változás volt az elmúlt fél évben vagy háromnegyed évben, akkor azt gondolom, az is jelentősen hozzájárult a gazdasági növekedéshez.

Végül a gazdaságpolitika támogatása, amiről szintén beszélt elnök úr, azt pedig hűen tükrözik a gazdaság teljesítményének a számai. 2015-ben 3,4 százalékkal nőtt a magyar gazdaság, amivel egyértelműen Európa élmezőnyébe tartoztunk. Ahogy elnök úr beszámolóját hallgattam, egyértelműen az jutott eszembe, hogy a 2015-ös év is azt mutatja, hogy a jegybank nagyon jól tudott reagálni azokra a külső piaci folyamatokra, amelyek részben a várakozásnak megfelelően, részben egyébként attól eltérően alakultak. Churchill mondása jutott eszembe, miszerint az optimista minden veszélyhelyzetben lehetőséget lát, míg a pesszimista minden lehetőségben a veszély forrását kutatja. Azt gondolom, az az optimista hozzáállás, ami a jegybank vezetésében is megmutatkozott, az konkrétan a magyar gazdaság számára is értékelhető eredményeket hozott. Ha csak felemlítem azt a 300 milliárd forintot, amit csak a 2015. évben takarított meg a jegybank az államháztartás számára, akkor az az összeg - jórészt egyébként, amit a kormány nagyon helyesen gazdaságfejlesztésre és gazdaságélénkítésre fordított - egyértelműen a lakosság életszínvonalának a javítását szolgálta.

Végül csak egy összehasonlító szám, hogy mennyire vagyunk képesek nagyban gondolkodni. Az a Növekedési és Hitelprogram, amit elindított a Magyar Nemzeti Bank és ami 2015-re már 2100 milliárd forint fölötti forráskihelyezést biztosított a mikro-, kis- és közepes vállalkozások számára, ami 7 milliárd eurós összeget jelent; jelen voltam az Európai Parlamentben még képviselőként, amikor az Európai Bizottság akkori elnöke, Manuel Barroso nagy büszkén bejelentette, hogy a 2014-20-as időszakban lesz az Európai Bizottságnak is egy, a kkv-szektor erősítő intézkedéscsomagja. Elnök úr elmondta, és azzal teljesen egyetérttek, hogy amíg nincsen célzott programja az Európai Uniónak, addig nem lesznek konkrét gazdaságélénkítési vagy éppen munkahelyteremtési eredmények. Mindenki fokozott várakozással figyelt a számokra, amikor bejelentette, hogy nagyjából az NHP feltételrendszerének megfelelő hitelcsomag, amit az Európai Bizottság az európai szintű, a 28 ország gazdasági vállalkozásainak biztosít, az 4 milliárd euró összeget jelent a hétéves időszakra vonatkozóan. Amikor a célokat fogalmazzuk meg és nagyságrendekben gondolkodunk, akkor azt gondolom, az az optimista hozzáállás és mind a kormányzat, mind a jegybank részéről az a bátor vállalás, amiket megtettek, és amiket végig is vittek, azok vezethettek ezekhez az egyébként nagyszerű és kiemelkedő eredményekhez, úgyhogy én a magam részéről is köszönöm a jegybank elnökének és kollégáinak az elmúlt évben végzett tevékenységét. Ha nézzük az idei évi számokat, akkor azok is hasonlóan alakulnak, nyilván majd azt a jövő évi értékelés során konkrétan látni fogjuk. Azt gondolom, ha hasonlóan sikeres évet zárunk, akkor a magyar gazdaság és a magyar polgárok is jól járnak 2016-ban is.

A beszámolóról egy határozattervezetet küldtem ki képviselőtársaimnak, illetve kiosztásra került. Azt szeretném, ha a vita lezárásaként ezt a határozati javaslatot benyújtanánk: a bizottság elfogadja a Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentését, illetve beszámolóját. Ezzel lehetőséget adunk a magyar parlament számára, hogy a tavaszi ülészakán vagy a jövő év során bármikor megtárgyalja ennek a részleteit.

Határozathozatal

Most a határozattervezet elfogadását szeretném megszavaztatni. Ki az, aki támogatja a Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentés és beszámolója elfogadásáról szóló gazdasági bizottsági határozati javaslatot? Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Tíz igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat. A bizottság 10 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében a határozati javaslatot elfogadta és ennek a benyújtását megszavazta. Köszönöm szépen elnök úrnak és kollégáinak, hogy a bizottsági ülésen megjelentek. Boldog karácsonyt és jó pihenést kívánunk a hátralévő időszakra! Az első napirendi pontot ezzel lezárom.

Az ülés berekesztése

Képviselőtársaimat még egy pillanatra arra kérem, hogy maradjanak. Az egyebek között kérdezem, hogy van-e valakinek bejelentenivalója, kérdése, véleménye. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor boldog karácsonyt kívánok mindenkinek! Reményeim szerint ebben az ülészakban nem találkozunk, csak a tavaszi ülészak során, úgyhogy jó pihenést kívánok mindannyiuknak!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 05 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Vicai Erika